

ଧ୍ୱନି ପ୍ରତିଧ୍ୱନି

The Dhvani Pratidhwani

website : www.dhwanipratidhwani.net
email: pratidhwani.dhwani@gmail.com

ଯା ଦେବୀ ସର୍ବଭୂତେଷୁ.....

ବାଲେଶ୍ୱର ■ ରବିବାର, ୦୧ ମଇ ୨୦୨୨ ■ ମୂଲ୍ୟ ଟ. ୨.୦୦ ପଇସା ■ ପୃଷ୍ଠା ୩-୩୦ ■ Baleshwar ■ SUNDAY 01 MAY 2022
Vol.No. 33 ■ No. 113 ■ Price :Rs.2.00 (8 pages) ■ R.N.I. Registered No. 52528/91 ■ Postal Registered No. Balasore(Odisha)/005/2022

ପ୍ରକାଶକ :
ସୁବର୍ଣ୍ଣଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶନୀ
ବାଲେଶ୍ୱର-୧

ପ୍ରାସ୍ତିସ୍ଥାନ
ନଲେଜ୍ କର୍ଷ୍ଣର, ସହଦେବଖୁଣ୍ଟା ବସ୍ଷାଣ୍ଡ ସାମନା
ବାଲେଶ୍ୱର-୧

ପୃଷ୍ଠିଧର ପରିତ୍ରାଙ୍କର
ଏମିତି ଚାଲିଥିବ

ସୈରିନ୍ଦ୍ରୀ ସାହୁଙ୍କର
ରଞ୍ଜିତାର ଚିତ୍ର

ଆଂଚଳିକ ଭାଷାରେ ହେଉ କୋର୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ : ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ, ୩୦/୦୪ : ଇଂରାଜୀ ବୁଝି, ଆଂଚଳିକ ଭାଷାରେ ହେଉ ଶୁଣାଣି । କୋର୍ଟରେ ଆଂଚଳିକ ଭାଷାରେ ବ୍ୟବହାରକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ

ନାଗରିକମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ବର୍ଦ୍ଧିବ । ଆଜି ନୂଆଦିଲ୍ଲୀର ବିଜ୍ଞାନ ଭବନରେ ସବୁ ରାଜ୍ୟର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ହାଇକୋର୍ଟର ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପତିମାନଙ୍କର ମିଳିତ ସମ୍ମିଳନୀରେ ଯୋଗଦେଇ ଏପରି

କହିଛନ୍ତି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି । ଅଦାଲତରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଭାଷାକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ ଦିଆଗଲେ ସାଧାରଣ ନାଗରିକଙ୍କ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ବୃଦ୍ଧି ହେବ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର

ମୋଦି । ଶନିବାର ଦିଲ୍ଲୀ ବିଜ୍ଞାନଭବନରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ମୁଖ୍ୟବିଚାରପତିଙ୍କ ମିଳିତ ସମ୍ମିଳନୀରେ ଉଦ୍‌ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା ଏହି କଥା କହିଛନ୍ତି । ମୋଦି କହିଛନ୍ତି ଆଂଚଳିକ ଭାଷାକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ରହିଛି । କାରଣ ଏହା ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ସହ ବିଚାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହ ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ଥିବା ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁଭବ କରାଇବ । ଏହି ସମ୍ମିଳନୀରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଏକଥା ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଦେଶ ସ୍ୱାଧୀନତାର ୭୫ବର୍ଷ ପାଳୁଛି । ଏହି ସମୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉଚିତ ଓ ସରଳ ଉପାୟରେ ତୁରନ୍ତ ବିଚାର ମିଳିପାରିବା ଭଳି ନ୍ୟାୟିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ଦିଗରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଜରୁରୀ । ଦେଶରେ ଆଇନ ଶିକ୍ଷାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ମକ ସ୍ତରରେ କରିବା ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ବୋଲି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି । ନ୍ୟାୟିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଉନ୍ନତି ଆଣିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉଦ୍ୟମର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ବୋଲି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି ।

ପଟିଆଲା ହିଂସାର ପରେ ଆକ୍ରମଣ ମୋଡରେ ପଂଜାବ ସରକାର

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ, ୩୦/୦୪ : ଶୁକ୍ରବାର ମଧ୍ୟାହ୍ନରେ ହଠାତ୍ ବଦଳିଯାଇଥିଲା ପଂଜାବ ପଟିଆଲା ସହରର ଚିତ୍ର । ମଝି ରାସ୍ତାରେ କିଏ ଖଣ୍ଡା ଧରି ବୁଲୁଥିଲା ତ ପୁଣି କିଏ ପଥରମାଡ କରୁଥିଲା । ସବୁଠି ଖଲିଆନା ସଂଗଠନ ସମର୍ଥନରେ ଶୁଭୁଥିଲା ନାରୀ । ଦୁଇ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିଲା ଉତ୍ତେଜନାପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଘର୍ଷ । ପଟିଆଲା ରାସ୍ତାରେ ମୁହାଁମୁହିଁ ହୋଇଥିଲେ ଶିବସେନା କର୍ମୀ ଓ ଖଲିଆନା ସମର୍ଥକ । ହିଂସା ଘଟଣା ପରେ ଏବେ ଆକ୍ରମଣ ମୁଡରେ ଆସିଛନ୍ତି ପଂଜାବ ସରକାର । ରାଜ୍ୟ ପୁଲିସ ବିରୋଧରେ ଦୃଢ଼ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରି ଗାଳଣ ବରିଷ୍ଠ ପୁଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ବଦଳି କରିଛନ୍ତି । ସେପଟେ ପଂଜାବ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଭଗବତ ମାନ ଘଟଶାକୁ ନେଇ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରୀୟ ବୈଠକ କରି ସହ ଘଟଣାର ତଦନ୍ତ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ସ୍ଥିତିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ପୂରା ସହରରେ ଇଂତରାନ୍ତର ସେବା ଅସ୍ଥାୟୀଭାବେ ବନ୍ଦ କରାଯାଇଛି । ସ୍ଥିତିରେ ସୁଧାର ଆଣିବାକୁ ପୁଲିସ ପୃଷ୍ଠା ୭

ୟୁକ୍ଲେନକୁ ଜାହାଜ ଭର୍ତ୍ତି ଗ୍ରେନେଡ୍ ଉପହାର ଦେଲେ ସ୍ୱେନ ରାଣୀ, ଆମେରିକା ଦେଲା ୩୩ ଆରବ ଡଲାର

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ, ୩୦/୦୪ : ୟୁକ୍ଲେନକୁ ଜାହାଜ ଭର୍ତ୍ତି ଗ୍ରେନେଡ୍ ଓ ଗ୍ରେନେଡ୍ ଲକ୍ଷ୍ମର ଉପହାର ଦେଇଛନ୍ତି ସ୍ୱେନର ରାଣୀ । ଏଥିସହ ୟୁକ୍ଲେନକୁ ବିକଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ସେ ପାରମ୍ପରିକ ଶୁଭେଚ୍ଛା ପୋଷ୍ଟକାର୍ଡ ମଧ୍ୟ ପଠାଇଛନ୍ତି । ରୁଷ ବିରୋଧରେ ୟୁକ୍ଲେନକୁ ଏହା ବଳ ଯୋଗାଇବ ବୋଲି ସେ ଏଥିରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିବା ଶନିବାର ଖବର ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ଏନେଇ ହୋଇଥିବା ଏକ ଦୁଇଟି ମଧ୍ୟ ଚର୍ଚ୍ଚାର ବିଷୟ ହୋଇଛି । ତେଣେ ଆମେରିକା ୟୁକ୍ଲେନକୁ ୩୩ ଆରବ ଡଲାର ସହାୟତା କରିବା ନିମନ୍ତେ ପଦେକ୍ଷପ ଦେଇଛି । ଏଥିସହ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ସାମଗ୍ରିକ, ସାମାଜିକ ସହାୟତା କରିବ ବୋଲି ଆମେରିକା ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ବାଇଡେନ୍ କହିଛନ୍ତି । ହେଲେ ତେଣେ ମାରିୟୁୟୁଲ ପୋର୍ଟ ଉପରେ କବ୍ଜା

ହରାଇବା ପରେ ୟୁକ୍ଲେନର ସମସ୍ୟା ଆହୁରି ବଢ଼ିଯାଇଛି । ୟୁକ୍ଲେନ ୭୬ ଦିନ ପୂରିଥିଲେ ହେଁ ଏହା ଅଧିକାର ନାହିଁ । ଗୋଟାଏ ପଟେ ଲୋକ ଘର ଛାଡ଼ୁଛନ୍ତି ତ ଅନ୍ୟପଟେ ୟୁକ୍ଲେନକୁ ଯେନିଏ ପ୍ରାଣ ହରାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ୟୁକ୍ଲେନକୁ ବିଦେଶୀ ସୁରାସ୍ୟ ନ ପହଞ୍ଚିବା ନିମନ୍ତେ ରୁଷ ଏବେ ଏହି ଦେଶର ରେଲୱେ ଲାଇନକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା

ମାଡ କରୁଛି । ତାତ୍ପର୍ୟାନ୍ତ ଓ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଷ୍ଟେଶନକୁ ରକେଟ ମାଡ କରି ନଷ୍ଟ କରିଦେଇଛି । ଫଳରେ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶରୁ ତୋନାବାସରେ ୟୁକ୍ଲେନ ସେନାକୁ ସୁରାସ୍ୟ ପହଞ୍ଚିବାରେ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ଏହି ୟୁକ୍ଲେନ ୫୦୪ ମିଲିୟନ ୟୁକ୍ଲେନ ନାଗରିକ ଦେଶ ଛାଡି ପଳାୟନ କରିଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ କି ଏକ ଚତୁର୍ଥାଂଶ ନାଗରିକ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏହା ସୁରୋପରେ ଶରଣାଗ୍ରୀ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରିଛି ।

ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ପରିକ୍ରମା ପ୍ରକଳ୍ପ ଅଂଚଳ ପରିଦର୍ଶନ କରିବ ଏଏସଆଇ ଟିମ୍

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୩୦/୦୪ (ନି.ପ୍ର): ଆସକାଳି (ରବିବାର) ଏଏସଆଇର ଏକ ଟିମ୍ ପୁରୀ ଗନ୍ତ କରି ସେଠାରେ ଚାଲିଥିବା ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ପରିକ୍ରମା ପ୍ରକଳ୍ପ ଅଂଚଳ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବେ । ଅନୁଧ୍ୟାନ ପରେ ମେ' ୨ ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା ସତ୍ୟପାଠ ଦାଖଲ କରାଯିବ । ମେ' ୧୬ରେ ଏହାର ଶୁଣାଣି ହାଇକୋର୍ଟରେ ହେବାର

ଥିଲା । ହେଲେ କାମ ଚାଲୁଥିବାକୁ ଦ୍ୱିଧିତ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଗୁହାରି କରିଥିଲେ ଆବେଦନକାରୀ । ତେଣୁ ମେ' ୯କୁ ଦିନ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ଏହାପୂର୍ବରୁ ମେ' ୭ ସୁଦ୍ଧା ସତ୍ୟପାଠ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ରହିଛି । ତେଣୁ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରକଳ୍ପ ଅନୁଧ୍ୟାନ ପାଇଁ ବିଶେଷଜ୍ଞ ଟିମ୍ ଆସୁଥିବା ଜଣାଯାଇଛି । ସୂଚନାଯୋଗ୍ୟ,

ଭାରତୀୟ ପ୍ରତ୍ନତତ୍ତ୍ୱ ସର୍ବେକ୍ଷଣ ସଂସ୍ଥା (ଏଏସଆଇ)ର ଦିନା ଅନୁମତିରେ ପରିକ୍ରମା ପ୍ରକଳ୍ପ ପାଇଁ ଖନନ ଓ ନିର୍ମାଣ କାମ ଚାଲିଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଆସୁଛି । ଏନେଇ କିଛି ଦିନ ହେଲା ବିବାଦ ଚାଲିଛି । ଏ ସଂପର୍କରେ ଦିଲ୍ଲୀପ କୁମାର ବରାଳ ହାଇକୋର୍ଟରେ ଏକ ଜନସ୍ୱାର୍ଥ ମାମଲା କରିଥିଲେ । ଏପ୍ରକାର ୮ ତାରିଖରେ ମାମଲାର ଶୁଣାଣି କରି ମେ ୧୬ ତାରିଖକୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଶୁଣାଣି ତାରିଖ ପୃଷ୍ଠା ୭

ମେ ୨ ରୁ ସକାଳ ୬ ରୁ ୯ ଯାଏଁ ସ୍କୁଲ

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୩୦/୦୪ (ନି.ପ୍ର): ସ୍କୁଲ ସମୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଛନ୍ତି ରାଜ୍ୟ ସରକାର । ଆସକାଳି ମେ' ୨ ତାରିଖରୁ ସକାଳ ୬ଟାରୁ ସକାଳ ୯ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଠପଢ଼ା ହେବ । ଶନିବାର ଦିନ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ଗଣଶିକ୍ଷା ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବେ ଏନେଇ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ତେବେ ବୋର୍ଡ ଏବଂ କାନିନିକ ପକ୍ଷରୁ ଚାଲିଥିବା ଦଶମ ଓ ଦ୍ୱାଦଶ ପରୀକ୍ଷା ସୂଚୀକୁ ଅପରିବର୍ତ୍ତନ ରଖାଯାଇଛି । ବିଜ୍ଞପ୍ତି

ଅନୁଯାୟୀ ଓସେପା ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଲକ୍ଷ୍ମି ରିକଭରି ପ୍ଲାନ (ଏଲଆରପି)କୁ ଗ୍ରାସ୍ତ୍ର କ୍ଷୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ କରାଯିବ । ଏହା ସରକାରୀ ଓ ସରକାରୀ ଏଡେଡ୍ ସ୍କୁଲ ଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ଯେଉଁ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ଦୂରୀୟ ଶ୍ରେଣୀରୁ ଦଶମ ଶ୍ରେଣୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ଏକାଦଶ ଶ୍ରେଣୀରୁ ଦ୍ୱାଦଶ ଶ୍ରେଣୀକୁ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛନ୍ତି, ଏ ସଂପର୍କରେ ପୃଷ୍ଠା ୭

ଅର୍ଦ୍ଧକୁଶଳୀ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ମଜୁରୀ ୩୫୫ଟଙ୍କାରୁ ୩୬୬ଟଙ୍କାକୁ, କୁଶଳୀ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ମଜୁରୀ ୪୦୫ଟଙ୍କାରୁ ୪୧୬ଟଙ୍କାକୁ ଓ ଉଚ୍ଚ କୁଶଳୀ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ମଜୁରୀ ୪୬୫ଟଙ୍କାରୁ ୪୭୬ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ରାଜ୍ୟର ମୋଟ ୮୯ଟି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏ ସଂପର୍କରେ ପୃଷ୍ଠା ୭

୬ ରେ ବାତ୍ୟା ସମ୍ଭାବନା

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୩୦/୦୪ (ନି.ପ୍ର): ଆସକାଳ ୪ ତାରିଖ ବେଳକୁ ଦକ୍ଷିଣ ଆଷାମୀନ ସାଗର ଏବଂ ତାର ପାର୍ଶ୍ୱବର୍ତ୍ତୀ ଅଂଚଳରେ ଏକ ଗୁର୍ଭବକଣ୍ଠ ସୃଷ୍ଟି ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ଏହାର ପ୍ରଭାବରେ ମେ ୨ ତାରିଖ ବେଳକୁ ସମାନ ଅଂଚଳରେ ଏକ ଲଘୁତାପ କ୍ଷେତ୍ର ସୃଷ୍ଟି ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ଏହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ୨୪ ଘଂଟାରେ ଆହୁରି ଘନୀଭୂତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି ବୋଲି ଭୁବନେଶ୍ୱର ସ୍ଥିତ ଆଂଚଳିକ ପାଣିପାଗ ବିଜ୍ଞାନ କେନ୍ଦ୍ର ପୂବାନୁମାନ କରିଛି । ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ତାତ୍ପର୍ୟ ଏବଂ ଗତିପଥ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଆକଳନ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଅପରପକ୍ଷରେ ବାଲିଠାରୁ କାଳବୈଶାଖୀ ପ୍ରଭାବରେ ଚାପମାତ୍ରା କମିପାରେ ବୋଲି କହିଛି ପାଣିପାଗ ବିଭାଗ ।

ପାଣିପାଗ କେନ୍ଦ୍ର ପକ୍ଷରୁ ଜାରୀ ସତର୍କ ସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ ଆସକାଳ ୨୪ ଘଂଟା ମଧ୍ୟରେ ସୁନ୍ଦରଗଡ଼, କେନ୍ଦୁଝର, ଦେବଗଡ଼, ଅନୁଗୁଳ, ଝାରସୁଗୁଡ଼ା, ସମଲପୁର, ବରଗଡ଼, ସୁବର୍ଣ୍ଣପୁର, ବୌଦ୍ଧ ଓ ବଲାଙ୍ଗୀର ଆଦି ଜିଲ୍ଲାଗୁଡ଼ିକରେ ଗ୍ରାସ୍ତ୍ର ପ୍ରବାହ ଲାଗି ରହିବ । ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ମୟୂରଭଞ୍ଜ, ବାଲେଶ୍ୱର, ଭଦ୍ରକ, କେନ୍ଦୁଝର ଜିଲ୍ଲାର ଗୋଟିଏ ଦୁଇଟି ସ୍ଥାନରେ ଘଂଟା ପ୍ରତି ୩୦ରୁ ୪୦ କିମି ବେଗରେ ପବନ ବହିବା ସହିତ ବୋରାପୁଟ, ରାୟଗଡ଼ା, ଗଜପତି, ଅନୁଗୁଳ, ତେଜାନାଳ, ଯାଜପୁର ଓ କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ଆଦି ଜିଲ୍ଲାମାନଙ୍କରେ କାଳବୈଶାଖୀ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ଏହିସବୁ ଜିଲ୍ଲାଗୁଡ଼ିକୁ ପାଣିପାଗ କେନ୍ଦ୍ର ପକ୍ଷରୁ ଯେଲେ ଖୁବ୍ କାରି କରାଯାଇଛି । ସେହିପରି ମେ ୧ ରୁ ୨ ତାରିଖ ପୃଷ୍ଠା ୭

DADLS-14

ବାର୍ତ୍ତା

ମଇ ୧ ତାରିଖ 'ଶ୍ରମିକ ଦିବସ' ଉପଲକ୍ଷେ ରାଜ୍ୟର ସମସ୍ତ ଶ୍ରମିକ ଭାଇଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ ମୋର ଆତ୍ମିକ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଓ ଅଭିନନ୍ଦନ । ରାଜ୍ୟର ସମୃଦ୍ଧି ଓ ସାମଗ୍ରିକ ବିକାଶରେ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କର ଶ୍ରମ, ନିଷ୍ଠା ଓ ପ୍ରତିବଦ୍ଧତାକୁ ମୁଁ ସମ୍ମାନ ଜଣାଉଛି । ମୁଁ ଏହି ଅବସରରେ ଶ୍ରମିକ ସମାଜର ସୁଖ ସମୃଦ୍ଧି ଓ କଲ୍ୟାଣ ନିମନ୍ତେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି ।

ନରମନ ଚନ୍ଦ୍ରନାୟକ
ରାଜ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ

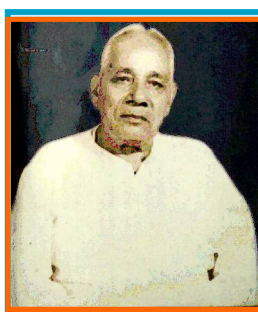
ଇକ ସମ୍ପଦ, ସୂଚନା ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ବିଭାଗ ମନ୍ତ୍ରୀ

OIPR : 15001/13/0026/2223

ଧାରାବାହିକ : ଜୀବନାନୁଭୂତି

ଭାଗ-୨୨
 (ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଭାଗରୁ...)

ମୋର ପୂର୍ବ ସ୍ମୃତି କଥା

ବାଲେଶ୍ୱରରେ ପ୍ରଥମଥର ୧୯୧୫ ମସିହାରେ ତୃତୀୟଶ୍ରେଣୀ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ୧୯୩୧ ମସିହାରେ ତେପୁଟି ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ପଦରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ଭାରତଚନ୍ଦ୍ର ନାୟକଙ୍କ ରଚିତ 'ପୂର୍ବ ସ୍ମୃତିକଥା' ୧୯୬୬ରେ ପୁସ୍ତକ ଆକାରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ତା' ପରବର୍ଷ ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ମାନିତ ହେବା ମନନଶୀଳ ପାଠକଙ୍କ ପାଇଁ ଆଶିଦେଇଥିଲା ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ । ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଅଛି ରାଜା ରାଜୁଡ଼ା ସମୟର ଇତିହାସ, ଅଛି ସାମାଜିକ ଚେତନା, ଅଛି ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚାଙ୍ଗ ସାହିତ୍ୟ । ଆଜି ବି ଆମ ସମାଜରେ ନାରୀ ନିର୍ଯ୍ୟାତନାର ଚିତ୍ର ସର୍ବତ୍ର ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଥିବା ବେଳେ ସେ ସମୟରେ ନାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ଦେଖୁଥିବା ସ୍ୱପ୍ନ, ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ମନୋଭାବ, ନାରୀଶିକ୍ଷା ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ପ୍ରେରଣା ତାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣୀୟ କରି ରଖିଛି । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ନାୟକଙ୍କର 'ମୋର ପୂର୍ବ ସ୍ମୃତିକଥା' ଧ୍ୱନି ପ୍ରତିଧ୍ୱନିର ଗୁଣଗ୍ରାହୀ ପାଠକମାନଙ୍କ ପାଇଁ...

ଶୀତଳଷଷ୍ଠୀ ହରପାର୍ବତୀଙ୍କ ବିବାହ ଦିବସ । ଏଥିପାଇଁ ଯେଉଁ ଯାତ୍ରା ହୁଏ, ତାହା ସାମା ସହିତ ପାର୍ବତୀଙ୍କ ଭୌତିକସ୍ୱରୂପ ଗମନକାଳୀନ ଉତ୍ସବର ପ୍ରତୀକ । ଉଭୟ ପକ୍ଷର ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କଠାରୁ ବାହା ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଏହାର ବ୍ୟୟ ନିର୍ବାହ କରନ୍ତି । ପ୍ରତିବର୍ଷ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଧର୍ମପ୍ରାଣ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ବ୍ୟୟରେ ବିବାହ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରନ୍ତି । ସମ୍ବଲପୁରର ଉଭୟ ଶ୍ରେଣୀୟ ନେତାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଶୀତଳଷଷ୍ଠୀ ଯାତ୍ରା ଏକତ୍ର ସମ୍ପାଦନ କରିନେବା କାର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ଉଭୟ ଶ୍ରେଣୀ ମଧ୍ୟରେ ସଖ୍ୟ ସ୍ଥାପନର ବହୁବାର ମୁଁ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲି । ବହୁକାଳରୁ ଉଭୟ ଶ୍ରେଣୀୟ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦୈନିକ ସମ୍ବନ୍ଧ ସ୍ଥାପନ ମୋର ଚିରପୋଷିତ ଆକାଂକ୍ଷା ଥିଲା । ପରିହାସ ଛଳରେ ଥରେ ମୁଁ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲି ଯେ, ବର୍ଷେ ଝାଡୁଆ ମହାଦେବ ଓ ଓଡ଼ିଆ ପାର୍ବତୀ ଓ ପରବର୍ଷ ଓଡ଼ିଆ ମହାଦେବ ଓ ଝାଡୁଆ ପାର୍ବତୀଙ୍କର ବିବାହ କରି ତତ୍ପରେ ଦେବତାଙ୍କଠାରୁ ମନୁଷ୍ୟର ବିବାହ ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ ସମାଜର ମଙ୍ଗଳ ସାଧୁତ ହେବତ କିନ୍ତୁ କେହି ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ ଗ୍ରହଣ କଲେ ନାହିଁ । ମୋର ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ନଥିଲା ଯେ, ଭଗବାନ ଦିନେ ଏହା ମୋ ହସ୍ତରେ ସମ୍ପନ୍ନ କରାଇବେ । ଦିନେ ହେଲେ ସବିଚ୍ଛା ସଫଳ ହୁଏ । ସମ୍ବଲପୁରରେ ପ୍ରଥମ ଝାଡୁଆ ଓଡ଼ିଆ ବିବାହ ମୋ କନ୍ୟା ସୁଶମା ସହିତ ଶ୍ରୀ ନାରାୟଣ ନନ୍ଦଙ୍କ ପୁତ୍ର କିଶୋରୀମୋହନଙ୍କ । ଏହା ୧୯୪୫ ମସିହାରେ । ଝାଡୁଆ ସମାଜରେ ଏହା ଚଳଣି ପକାଇ ଦେଇଥିଲା ଓ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ କେତେ ବିଚାର ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ କାଳର ପ୍ରୋତ୍ସାହେ ଏହି ୧୭ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ବିବାହ ଅନେକ ହୋଇଗଲାଣି । ଯଥାସ୍ଥାନରେ ଏହି ବିଷୟର ବିଶଦ ଆଲୋଚନା ହେବ । ଏହି ବର୍ଷର ଝାଡୁଆପକ୍ଷର ହରପାର୍ବତୀଙ୍କ ବିବାହ, ଯାତ୍ରାରେ କର୍ମକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ସମ୍ମତିକ୍ରମେ ମୁଁ ଓ ମୋ ସହଧର୍ମିଣୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମ ଘରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା । ଏହିବର୍ଷ ଶୀତଳଷଷ୍ଠୀ ଉତ୍ସବ ସମ୍ପର୍କରେ ଉଭୟ ପକ୍ଷର ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମନୋଭାବ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଚାନ୍ଦୁ ହୋଇଥିଲା । ଶାନ୍ତିରକ୍ଷା ସକାଶେ ମୁଁ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ମୁତୟନ ହୋଇଥିଲି । ମୁଁ ଝାଡୁଆ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ ଝାଡୁଆପକ୍ଷର ହରପାର୍ବତୀ ବିବାହ ସମ୍ପାଦନ କରୁଥିବା କାରଣନେତ୍ର ଓଡ଼ିଆ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ମୋ ପ୍ରତି ଅର୍ପିତ କାର୍ଯ୍ୟଭାରକୁ ମୋତେ ଅଧ୍ୟାହତି ଦେବା ସକାଶେ ତେପୁଟି କମିଶନର ଶ୍ରୀ ନାଳମଣି ସେନାପତିଙ୍କଠାରେ ଦରଖାଷ୍ଟ କଲେ । ସେନାପତି ମହାଶୟ

ମୋତେ ଚଳନ କରି ଉଭୟପକ୍ଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉତ୍ସବରେ ଶାନ୍ତିରକ୍ଷା ଭାରପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ, କାହିଁକି ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛ ବୋଲି ପଚାରିଲେ । ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ବେଷ୍ଟକଲି ଯେ, ଏହା କରିବା ପାଇଁ ମୋର ଓ ମୋର ସହଧର୍ମିଣୀଙ୍କ ମାନସିକ ଥିଲା । ସୁତରାଫ ଏହି ଧର୍ମ ସମ୍ବଳିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ କୌଣସି ବାଧା ନାହିଁ; ବିଶେଷତଃ ମୋର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ବିଘ୍ନ ଜାତ ହେବାର ଆଶଙ୍କା ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଲି ଯେ, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅର୍ପଣକୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟଭାର ଦେଲେ ମୋର ଆପତ୍ତି ନାହିଁ । ତଥାପି ସେନାପତି ମହାଶୟ ବୁଝିଲେ ନାହିଁ ଓ ବିବାହ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ କହିଲେ । ମୁଁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଏକମତ ନହୋଇ ବିନୀତ ଭାବରେ ତାହା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲି । ତଥାପି ସେ କିଏ ଧରିବିଲେ ଯେ, ଯଦି ମୁଁ ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅମାନ୍ୟ କରିବି ତାହାହେଲେ ମୋ ପ୍ରତି ବିହିତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ କରିବେ । ତଥାପି ମୁଁ ଏଥିରୁ ବିରତ ହେଲିନାହିଁ । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ନନ୍ଦପକ୍ଷର ନେତାମାନଙ୍କୁ କହିଲି 'ଦେଖନ୍ତୁ, ମୋର ନଅଟି ଝିଅ । ପ୍ରତିବର୍ଷ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ଝିଅର ବିବାହ କରି ମୁଁ ଆନନ୍ଦ ଲାଭକରେ । ସାରବା ଆଇନ ତାହା ୧୯୨୯ ସାଲକୁ ବନ୍ଦ କରିଦେଇଅଛି । ତେଣୁ ଏପରି ଗୋଟିଏ ଝିଅର ବିବାହ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଅଛି, ଯାହାପ୍ରତି ଏହି ଆଇନ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ବୁଝେ । ସେ ହେଉଛି ପାର୍ବତୀ । ମୁଁ କେତେ ଭାଗ୍ୟବାନ୍ ! ଏତେଗୁଡ଼ିଏ ଝିଅ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବିବାହର ସୌଭାଗ୍ୟ କେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅର୍ଜନ କରିଅଛି ? ମୁଁ ଝାଡୁଆ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଘରେ କନ୍ଦୁ ହୋଇଥିଲେ ହେଁ ସମ୍ବଲପୁରରେ କଣେ ବିଶିଷ୍ଟ ଓଡ଼ିଆ ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟ ହୋଇଅଛି । ସମସ୍ତେ ମୋତେ ଓଡ଼ିଆ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବାଲୁକେଶ୍ୱର ମିଶ୍ରଙ୍କ ପୁଅ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି ଓ ମୋତେ ସ୍ନେହ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ଉତ୍ସବରେ ଆପଣମାନଙ୍କ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଆଶଙ୍କାର କାରଣ ନାହିଁ ।' ଏହା କହିବା ଉତ୍ତରରେ ନନ୍ଦପକ୍ଷ ଭାଇମାନେ ହସି ହସି ସେମାନଙ୍କ ଆପତ୍ତି ଦରଖାଷ୍ଟ ଉଠାଇନେଲେ । ମୋ ଘରେ ବିବାହ ସମାବେଶରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହେଲା ଓ ଉଭୟ ପକ୍ଷର ଉତ୍ସବ ମଧ୍ୟ ସୁଖୀମାନ ଭାବରେ ସମ୍ପାଦିତ ହେଲା । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ନାଳମଣି ସେନାପତି ପ୍ରଥମ ଓଡ଼ିଆ ଆଇ.ସି.ଏସ୍ । ସମ୍ବଲପୁରରେ ସର୍ବପ୍ରଥମ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିଲି ଓ ତାଙ୍କ ତଳେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ସୁଯୋଗ ପାଇଲି ଓ କାଳର ଖାସ୍ ବିଭାଗ୍ ଫେରନ୍ତା; ତାହା ଉପରେ ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପଦଧାରୀ । ସେ କାଳର କେତେକ ତେପୁଟିଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଧରଣ ଧାରଣ ସାହେବୀ; ତେପୁଟି ଥିବାଯାଏ କେତେକ ଗଳାବନ୍ଦ କୋର୍ଟ ପିଠୁଆ; କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣତଃ ଆଇ.ସି.ଏସ୍. ପଦଧାରୀଙ୍କ ସକାଶେ ରକ୍ଷିତ କିଲ୍ଲା ହାକିମ ପଦକୁ ଉଠିଲା ମାତ୍ରକେ ଛାଡ଼ିଖୋଲା କୋର୍ଟ ଓ ନେକ୍ଟାସ ପିଠିବା ଓ ନିଜ ମାତୃଭାଷା

ଛାଡ଼ି କ୍ଷ୍ମରେକା ଭାଷା ବ୍ୟବହାର କରିବା ଦେଖାଇଲି । ସେନାପତି ମହାଶୟ ଆମମାନଙ୍କର, ଅର୍ଥାତ୍ ଅଧୀନସ୍ଥ ଅର୍ପଣର ଓ କିରାଣୀମାନଙ୍କ ସହିତ କ୍ଷ୍ମରେକାରେ ଓ କ୍ଷ୍ମରେକାଭାଷା ଅନଭିଜ୍ଞ ଚପରାସୀମାନଙ୍କ ସହିତ ହିନ୍ଦିରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରନ୍ତି । ଦିନେ ସମ୍ବଲପୁର ଫ୍ରେଜର୍ କୁବରେ କବି ଗଙ୍ଗାଧର ମେହେରଙ୍କ ପ୍ରତିକୃତି ଉନ୍ମୋଚନ ଉତ୍ସବରେ ତାଙ୍କୁ ସଭାପତିତ୍ୱ କରିବାକୁ ହୋଇଥିଲା ଓ ଉତ୍ସବର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟାମାନେ ତାଙ୍କୁ ଜଣାଇଦେଲେ ଯେ, ସେହିଦିନର କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ହେବ । ସେନାପତି ମହାଶୟ ବିଶୁଦ୍ଧ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ଭାଷଣ ଦେଇଥିଲେ । ସଭାରେ ଉପସ୍ଥିତ ସମ୍ବଲପୁରର ଜଣେ ବିଶିଷ୍ଟ ଓକିଲ ତାଙ୍କ ଭାଷଣରେ ଏହି କଥାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି କେତେକ ଷ୍ଟୋକପୁର୍ସ ବାକ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ସେନାପତି ମହାଶୟ ବିକାତରେ ରହି, କ୍ଷ୍ମରେକା ଭାଷାରେ ବ୍ୟବହୃତ ଅର୍ଜନକରି, ପୁଣି ସାହେବଙ୍କ ଆସନରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇ ମାତୃଭାଷା ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଅନୁରାଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଯୋଗୁଁ ମାତୃଭାଷା ଶୌରବାନ୍ୱିତ ହୋଇଥିବା ମତବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ସଭାରେ ମୋତେ ମଧ୍ୟ କିଛି କହିବା ଭାର ଦିଆ ହୋଇଥିଲା । ଉତ୍ସବୋଚିତ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ସେନାପତି ମହାଶୟଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରୋକ୍ତ ଓକିଲଙ୍କର ଅପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ମତବ୍ୟ ଖଣ୍ଡନ କରିବା ଅଭିପ୍ରାୟରେ ମୁଁ କହିଥିଲି ଯେ, ସେନାପତି ମହାଶୟଙ୍କୁ ପ୍ରମୁଖ କରିବାକୁ ଯାଇ ସେ ବିରୁଦ୍ଧ କରିଅଛନ୍ତି । କାରଣ ସେ ଓଡ଼ିଆ ହୋଇ ଓଡ଼ିଆ ନକହିଥାନ୍ତେ ତ ଆଉ କହନ୍ତେ କଣ ? ଓଡ଼ିଆ କବିଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଉତ୍ସବରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭାଷାରେ କହିଲେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବମାନନା ହୋଇଥାନ୍ତା । ତେଣୁ ସଭାପ୍ରସଙ୍ଗ ତାଙ୍କଠାରେ ମୁଁ କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲି । ଦିନେ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ମୋତେ ଗୋଟିଏ ସରକମିନ୍ ଚପକ୍ତ ସମ୍ପର୍କରେ ମତସଲକୁ ଯିବାକୁ ହୋଇଥିଲା । ସେନାପତି ମହାଶୟ ନିଜେ ମୋତର ଚଳାଉଥିଲେ ଓ ମୁଁ ତାଙ୍କ ବାମ ପାଖରେ ବସିଥିଲି । ସମ୍ବଲପୁରବାସୀ ଚପରାସୀ କୁବେର ବେରିହା ପକ୍ଷପାଖରେ ବସିଥିଲା । ଜଙ୍ଗଲ ଦେଇ ଗାଡ଼ି ଚାଲିଥାଏ । ସ୍ଥାନେ ସ୍ଥାନେ ସମ୍ମୁଖରେ ଓ ଅନ୍ୟଦିଗରେ ପାହାଡ଼ମାନ ପହୁଥାଏ । ସେନାପତି ମହାଶୟ ଚପରାସୀକୁ ହିନ୍ଦିଭାଷାରେ ପଚାରିବାକୁ, ସେହି ଜଙ୍ଗଲ ଓ ପାହାଡ଼ଗୁଡ଼ିକର ନାମ, ଚପରାସୀ ମଧ୍ୟ ହିନ୍ଦିରେ ଉତ୍ତର ଦେଇଥାଏ । ଗୋଟିଏ ଜଙ୍ଗଲକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ସେନାପତି ମହାଶୟ ତାକୁ ପଚାରିଲେ, 'ଯଦୃଂ କ୍ୟା ମଣିଷଶିଆ ବାସ ହେ ?' ଆଉ କେତେ କଥା । ହିନ୍ଦି କହି କହି ଓଡ଼ିଆ ବାହାରି ପହୁଥାଏ । (କ୍ରମଶଃ)

ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଗୀତିକାର, ସଂଳାପକାର, କାହାଣୀ ଓ ପଙ୍କକଥା ଲେଖକ ଭାବରେ ଡ. ରଜନୀରଂଜନଙ୍କ ସର୍ବକାଳୀନ ରେକର୍ଡ୍ । ପ୍ରାୟ ୯୦ଟିରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ତାଙ୍କର ସଂପୃକ୍ତି । ଦୁଇ ଦୁଇଥର ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୁରସ୍କୃତ । ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରର ବିକାଶର ଧାରାରେ ଘଟଣା, ଦୁର୍ଘଟଣା, ଅଭିଜ୍ଞତାର ଚିତ୍ର ମଧୁର ଅନୁଭୂତିକୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ ଧ୍ୱନି ପ୍ରତିଧ୍ୱନିର ଏ ପ୍ରୟାସ ।

II ମତେ ବୋହୂ କରି ନେଇଯା-(୨) II

ଦର୍ଶନ ଗୁମ୍ଫାକୁ ଆଖି ଫିଲମର ଏହା ଥିଲା ପ୍ରଥମ ଅବଦାନ । ପ୍ରଯୋଜକ ପ୍ରିୟଦର୍ଶନଙ୍କ ଏ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରଟି ଥିଲା ଷ୍ଟୁଡ଼ିଓରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଏତିକି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ସହ ଯୋଡ଼ି ହୋଇ ରହିଥିଲେ । ସବୁବେଳେ କ୍ୱାଲିଟି ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉଥିଲେ । ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରଟି ଯେହେତୁ ବ୍ୟାଙ୍କ ଓ ପବ୍ଲିକ୍ସରେ ପୁଚ୍ଛି ହେବାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ହୋଇଥିଲା, କଳାକାର ଓ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରାନ୍ତରାଳୀଙ୍କର ପାସପୋର୍ଟର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିଲା । ସମସ୍ତେ ପାସପୋର୍ଟ ଅର୍ପଣରେ ଭିତ୍ତ ଜମାଇଲେ । ପ୍ରିୟଦର୍ଶନ ମତେ ବାଧ୍ୟ କଲେ ପୁଚ୍ଛିରେ ବ୍ୟାଙ୍କ ଯିବାକୁ । ମାତ୍ର କଲେକ୍ଟର ବାୟିତ୍ୱ ଛାଡ଼ି ଏତେଦିନ ବାହାରେ ଯିବା ମୋ ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବ ନଥିଲା । ଯା ପୂର୍ବରୁ ଅନାମ ସାହୁ ପ୍ରଯୋଜକ ତାଙ୍କ ଫିଲ୍ମ 'ମନ ମୋର ପ୍ରକାପତି'ରେ ମଧ୍ୟ ପାସପୋର୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ କହିଥିଲେ । ଅବଶ୍ୟ 'ମନ ମୋର ପ୍ରକାପତି' ବିଦେଶରେ ନ ହୋଇପାରି ରାମୋନୀ ଫିଲ୍ମ ସିଟିରେ ପୁଚ୍ଛି ହୋଇଥିଲା । ଆଉ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ମତେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ପ୍ରଯୋଜକ ଓ ସଂଗୀତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ପ୍ରଶାନ୍ତ ବାବୁଙ୍କ ସହିତ ଏକତ୍ର ଅନାମ ବାବୁଙ୍କ ବାଧ୍ୟତାଧିକତାରେ । ତେବେ ସେ ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି, ଦୀର୍ଘଦିନ ଧରି ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରଟିର ପ୍ରାୟ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଚାଲିଲା । ବ୍ୟାଙ୍କର ପ୍ରଶାସନ କାହାଣୀକୁ କାଣିବାକୁ ଚାହିଁଲେ ପୁଚ୍ଛି ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେବା ପୂର୍ବରୁ । କାହାଣୀକୁ ତଥା ଷ୍ଟୁଡ଼ିଓ କ୍ଷ୍ମରେକାରେ ଅନୁବାଦ କରାଯାଇ ବ୍ୟାଙ୍କର ପ୍ରଶାସନ ନିକଟକୁ ପଠାଗଲା । କାହାଣୀକୁ ବ୍ୟାଙ୍କର ଉପଯୋଗୀ କରିବା ପାଇଁ ଯଥା ସମ୍ଭବ ଚେଷ୍ଟା କରାଗଲା । ବୌଦ୍ଧଧର୍ମ ଉପରେ ଗବେଷଣା ପାଇଁ ମିହିର ଦାସ ବ୍ୟାଙ୍କଙ୍କୁ ଅବସ୍ଥାନ ତଥା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ବ୍ୟୁଥୁ ମହାନ୍ତି । ମିହିରଙ୍କ ଭ୍ରାତା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଖଳନାୟକ । ନିଜକୁ ମୁଖ୍ୟ ଆଡୁଆଳରେ ରଖିଥାନ୍ତି । ଦୁଇଜଣ ନାୟକ ଦୁଇ ଭଉଣୀ, ନାୟକଙ୍କ ପ୍ରେମରେ । ଏମିତି ଏକ କାହାଣୀକୁ ନେଇ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରଟି ଗଠିଗଲା । ନବାଗତ ନାୟକ ବାପକଙ୍କର ମଠ ଅଭିନୟର ଅଭିଜ୍ଞତା । ପୁଚ୍ଛି ସମୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଚୌଧୁରୀ ବିକାଶ ଦାସ ବେଶ୍ ସତର୍କ ଥାନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ହାସ୍ୟ ଅଭିନେତ୍ରୀ ଭାବରେ ପ୍ରତିଭା ଦାସ (ଲୀନା)ଙ୍କୁ ନିଆଯାଇଥାଏ ହାତୁକ ବିପକ୍ଷରେ । ମୁଁ ତାଙ୍କ ନାମକୁ ସୁପାରିଶ କରିଥିଲି । ଲୀନା ବେଶ୍ କେତେକ ଧାରାବାହିକ ଓ ନାଟକରେ ଅଭିନୟ କରୁଥାନ୍ତି ଯାହାକି ମତେ ବେଶ୍ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥିଲା । ସେବର୍ଷ ପାଇଁ 'ମତେ ବୋହୂ କରି ନେଇଯା'ର ଅଭିନୟ ନିମନ୍ତେ ହାତୁ ଓ ଲୀନାଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହାସ୍ୟ ଅଭିନେତା/ ଅଭିନେତ୍ରୀର ପୁରସ୍କାର ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ଠାରୁ ମିଳିଥିଲା । କ୍ୟାମେରା ବାୟିତ୍ୱରେ ଥିଲେ ରବି ବେହେରା, ନୃତ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଉଥିଲେ ଅମିତ ଓ ଫାଇର ବାୟିତ୍ୱରେ ଥିଲେ କେପି (ମୁସା) ଯେହେତୁ 'ମତେ ବୋହୂ କରି ନେଇଯା' ଏକ ଆକର୍ଷଣ ଧର୍ମୀ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଥିଲା ଫାଇର ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ମାତ୍ର ଫାଇର ମାଷ୍ଟର କେ.ପି.ଙ୍କ ଦୂରଦୃଷ୍ଟି ଅଭାବ ତଥା ଗୋଳମାଳିଆ ସିଦ୍ଧିକି ପାଇଁ ପ୍ରଯୋଜକଙ୍କୁ ବହୁତ କ୍ଷତି ସହିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଗୀତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଅନୁଭୂତ ଅବସ୍ଥା । ଏକଥା ପ୍ରଯୋଜକ ମତେ କହିଥିଲେ । ଗୀତଗୁଡ଼ିକର ଲିଭିବୁ ଖାଣି ଦେଖା ଥିଲା ବେଳେ ସର୍ବତ୍ରେୟ ପିନ୍ଧାଇ ନୃତ୍ୟ କରିବାକୁ ଓଡ଼ିଆ ଲୋକେ ପସନ୍ଦ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ । ମୋତେମୋତି ଭାବରେ ଏଭଳି ଦେଖା କାହାଣୀକୁ ବିଦେଶୀ ମାଟିରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ଆମ ପାଇଁ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜର ବିଷୟ ଥିଲା । ଗୀତ ପାଇଁ ସିଦ୍ଧିକୁ କେବେ ବଢ଼ିଗଲା । ସମୁଦାୟ ଫିଲ୍ମରେ ୧୯୮୮ କେନ୍ (ରିଲ୍) ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରତି ରିଲ୍‌ର ବାମ୍ ତରଫକାରୀ ମୂଲ୍ୟ ଥିଲା ୧୩ହଜାର ୨୫୦୦ଟଙ୍କା । କେବଳ ଗୀତରେ ଓ ଫାଇରରେ ଅଧିକାଂଶ ରିଲ୍ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲା । ଫାଇର ଦୃଶ୍ୟରେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଏକ ୪୨ ମହଲା କୋଠା ଉପରୁ ଲମ୍ପ ଦେବାର ଷ୍ଟ୍ରିକ୍ ଥିଲା । ନିଜେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଏହି ଷ୍ଟ୍ରିକ୍ ଦେଉଥିଲେ । ମାତ୍ର ଦୁର୍ଘଟଣା ବଶତଃ ଦୁର୍ଘଟଣାର ଶିକାର ହେଲେ ଓ ଏଥିପାଇଁ ପୁଚ୍ଛି ଚିନିଦିନ ବନ୍ଦ ରହିଥିଲା । ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ସ୍ତରରେ ଫିଲ୍ମଟିର ସିଦ୍ଧିକି ୨୫୫୦ ଦିନ ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ୧୮୮ଦିନ ବ୍ୟାଙ୍କଙ୍କରେ ଦେବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ବ୍ୟାଙ୍କର ଓ ପରେ କିଛି ପ୍ୟାସପୋର୍ଟ ଓଡ଼ିଶାରେ ଦେବାପାଇଁ ପୁଚ୍ଛି ସିଦ୍ଧିକି ଚେୟାଲିଶ ଦିନରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲା । ମୂଳ ଖର୍ଚ୍ଚ ବଜେଟ୍ ଏସବୁ କାରଣରୁ ସବୁ ଓଲଟପାଲଟ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ତଥାପି ପ୍ରଯୋଜକ ଜ୍ଞାନଚଂଦନ ପ୍ରିୟଦର୍ଶନ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଯେମିତି ସହକାରେ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରଟିକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ । ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରର ଗୀତ ଗୁଡ଼ିକରେ ଓଡ଼ିଶାକୁ ଉଚ୍ଚ ମହାନ୍ତିକ ସମ୍ପେଦ୍ ବଳିଉଡ଼ର ଖ୍ୟାତନାମା ଗାୟକ ଗାୟିକା ଯଥା କବିତା କ୍ରିଷ୍ଣାମୂର୍ତ୍ତୀ, ଅଭିଜିତ୍, ଉଦିତ୍ ନାରାୟଣ, ପାମେଲେ, ପାମେଲେ କୁନ୍ଦ ପ୍ରମୁଖ କଣ୍ଠଦାନ କରିଥିଲେ । ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତ ଟଙ୍କା ଫେରି ପାଇବା କଷ୍ଟକର ଥିଲା । ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ଦୈନିକ ଖାନ୍ କୌଶଳରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରଟି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିପାରିଥିବାରୁ ନିଜକୁ ଗର୍ବ ଲାଗିଥିଲା । ଅନେକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରଟି ବେଶ୍ ଚର୍ଚ୍ଚାରେ ଥିଲା । ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ରେକର୍ଡ୍ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ପ୍ରଯୋଜକ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଜାରି ରଖିଥିଲେ । ମାତ୍ର କେବଳିକି ପୁଚ୍ଛି ହୋଇ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରଟି ବିଭିନ୍ନ କାରଣରୁ ବନ୍ଦ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । (କ୍ରମଶଃ)

ଆମ ସମୟର କବିତା.....

II ଅତଃ II

କିଛି ଭାଗି ଯାଇ ନାହିଁଟି ?
 ଯେତେବେଳେ କାଲି ଆସୁଛି
 ଦୃଶ୍ୟରୁ ପାଟି ଫଳ ଝଡ଼ି ପଡ଼ୁଛି
 ଭଲ ପାଇବାର ଫଳଟି
 ଯେତେବେଳେ ପାଟିବ
 ତାହା ବି କଣ ତଳକୁ ଖସି ପଡ଼ିବ ?

ନ ସଂଗୋଷ୍ଠି
 ଏକେଲା ମୁଁ..
 ମୋ ସାଥରେ ନାହିଁ ସ୍ମୃତି
 ଶୂନ୍ୟ ମାଠିଆ ମୁଁ କିଛି କରିବି ?

ମୁଁ ସର୍ବଭୂତରେ ଅଛି
 ସର୍ବଭୂତ ମୋ ଭିତରେ ରହିଛି
 ସଂସାର ଓ ନିର୍ବାଣ ଦୁହେଁ ଏକାଠି
 ତୁମେ ଏବେ କେଉଁଠି

ଏକେଲା ମୁଁ
 ନ ସଂଗୋଷ୍ଠି
 ପାଟିଲା ଫଳ ମୋର
 ଆଉ କଣ ହେବ ! !

ନକୁଳ ଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ

+ ଶବ୍ଦ ଘର, ଗୋଡ଼ିସାହି,
 କଟକ-୭୫୬୦୦୬

II ଅଗ୍ନିସ୍ନାନ II

ପାଦୁକା ବ୍ୟତିରେକେ
 ଚତଲା ରାସ୍ତାରେ ପୋଡ଼ିଯାଏ ପାଦ ।

ଗ୍ରୀଷ୍ମର ତହତହ ଖରାରେ
 ମାଡ଼ି ବସିଛି ଅସମ୍ଭାଳ ଚିରୋଟ ସମୟ ।

ଦାରିଆତେ ଶୁଖିଲା
 ବଣ ପାହାଡ଼ ପର୍ବତ
 ନଈ ନାଳ ବନ୍ଧ ପୋଖରୀ
 ପିତୁ ରାସ୍ତାରେ ଶୋଇ ରହିଛି ମରାତିକା
 ଆକାଶରୁ କେବଳ ହୁ ହୁ ନିଆଁବର୍ଷା ।

ଓଃ ! କି ଭୟାନକ
 ଏମିତି ରୌଦ୍ରର ଯମ ସଦୃଶ କୁଳ ରୂପ ।

ଦ୍ୱିପୁହର ସାରା ନିସ୍ତକ୍ଷ ନିରବତା
 ପଦାରେ ଦୁଲିବାକୁ ରୋକ
 ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ ଦିନମୁକ୍ତିଆଁ ବଦଳିଥାଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

କ୍ଷମାନିଧି ଭୋଇ

ସବୁ ରତୁକକୁର ଖେଳ
 ସୃଷ୍ଟିର ବାସ୍ତବିକ ଚିତ୍ର
 ତା' ବୋଲିତ
 ସାମ୍ରା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ
 ଯେତେ ସବୁ ବାଧାବିଘ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ
 ଯେମିତି ଓ ଦମେଇ ସହିତ ।

ନଚେତ, କେମିତି ସମସ୍ତ କୁହ
 ଏମିତି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଖରାରେ ବି
 ହିଲୋଲିତ ନାଲି ନାଲି କୃଷ୍ଣତୁଳା ସମୂହ ।

ଲାଗୁଛି ସତେ ଯେମିତି
 ପୃଥ୍ୱୀର ଏହା ଅଗ୍ନିସ୍ନାନ ।

+ ଗୋଷ୍ଠୀ ଉନ୍ମୋଚନ ଅଧିକାରୀ, ବଡ଼ଗାଁ
 ଜି: ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ (ଓଡ଼ିଶା)
 ପିନ୍: ୭୭୦୦୧୬
 ମାଡ଼ିବସିଛି ଅସମ୍ଭାଳ ଚିରୋଟ ସମୟ

II ତୁମେ II

ତୁମେ ମୋ ପାଇଁ ଏମିତି,
 ଯେମିତି.....
 ଅକାଳରେ ଭୂଇଁପାଇଁ ବର୍ଷା
 ନିହାତି କରୁଛି,
 ଯୋଡ଼ିହୋଇ ରହେ ସଦା ବଣିକରେ
 ବାକି ଓ ଉଧାରି ।

ଯେମିତି.....
 ଲାଖୁରହେ ଗନ୍ଧପତରରେ
 ସବୁଜ ବନାନୀ,
 ଗ୍ରୀଷ୍ମ ସହ ଝାଞ୍ଜି ରହି
 କରେ ଅବିରତ ଧ୍ୱନି ।

ଯେମିତି.....
 ପଞ୍ଚୁଣ ସହ ଲାଗିରହି ଭିଜି
 ପ୍ରେମ ଗାଧ ଉନ୍ମୋଚନ ମନ୍ତ୍ରର
 ଆଷାଢ଼ ସହ ବର୍ଷା ରହେ
 ମାଘରେ ଯେ ଶୀତ..... ।

ଯେମିତି.....

ଯୋଡ଼ିହୋଇ ରହେ ପତରରେ
 କାକରର ବିନ୍ଦୁ
 ସିନ୍ଦୂରେ ବାନ୍ଧିହୋଇ ରହେ
 କୋଟି କୋଟି ପାରତିର ବିନ୍ଦୁ ।

ଯେମିତି.....
 ସୁରୁକରେ ଖଞ୍ଜିହୋଇ
 ରହିଥାଏ ଖରା
 ସହ ସକାଳ କିରଣ ଆଉ ସଞ୍ଜର
 ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ।

ଯେମିତି.....
 ସାଆନ୍ତୁ ବତାସ ବହେ
 ମେଘରୁ ଯେ କଳ
 ଜଳକୁ ଜୀବନ ଆଉ
 ଜୀବନରୁ ପ୍ରେମ ।

ଏହି ପ୍ରେମ ତାଳେ ବସାବାନ୍ଧି
 ରହୁଛେ ଆମେ ହଳେ ପ୍ରେମ ପକ୍ଷୀ,
 ରହିଛେ ରହିବା ଏଠି ଆସିବୁ
 ବିଧିଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ସବୁଦିନେ ହୋଇ ଆପଣାର
 ଅନ୍ତରଙ୍ଗେ ହସକାନ୍ଦ ବାଣି,
 ଆଶା ଭରସାର ତରଳା ନିକିତି
 ଦୋଳିକେ ଝୁଲୁଥିବା
 ଦୁଇଟି ମାଟି ଖେଳନାର
 ସଖା ଓ ସଖି ପରି ।

+ ଡି. ଏସ. ପି, ଭୁବନେଶ୍ୱର
 (ମୋ) ୮୨୮୦୨୧୧୦୦

ଦି' ବର୍ଷ ତଳେ

ତୁ ଦେଇଥିବା ଗାଡ଼ ଆଲିଙ୍ଗନ
 ଗନ୍ଧ ହୋଇ ସାରିଲାଣି,
 ମୋତେ ଛାଡ଼ ଦିଏ
 ଦିଏ ଅମୃତଜାନ ବି ।

ତୋ ଆଲିଙ୍ଗନ ରୂପକ ପରି ମୋତେ ଚାଖେ
 ତୋ ପାଖକୁ ଚୁହେ,
 ତୋ ପାଦଟିକୁ ପଡ଼ିଥିବା
 ସେଇସବୁ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ପାଖକୁ ।

ତୋର ମନେଅଛି,
 ବାସ୍ ତୋ ଚଳିଠର ତାହାଣ ପାଖେ
 ଥିବା ଜାଲର ଲୋଭରେ ମୁଁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଯାଉଥିଲି
 ପାଞ୍ଚଟିଗ୍ରୀ ଶୀତକୁ ପକେଟରେ ପୁରେଇ,
 ଆଜିବି ମୁଁ ୦୦ ଚାରିପାଖେ ଜିଭ ବୁଲେଇଲେ
 ତୋ ପ୍ରିୟ ସାନ୍ଦବାବାଙ୍କ ରାଶ,
 ଅବିକଳ ତୋ ବାସ୍ତା ଆସେ ।

II ଆଲିଙ୍ଗନ II

ଆଉ କେହିକୁହୁଁ, ତୋ ଆଲିଙ୍ଗନ ହିଁ ମୋତେ
 ହାଣେ, କାଟେ, ଚିରେ, ରକ୍ତାକ୍ତ କରେ
 ପୁଣି ମରହମ୍ମ ହୋଇ
 ମୋ ଭିତରର ମୁଁ ସହ
 ପ୍ରେମରେ ସାରାଗାଡ଼ି ମାତେ ।

ବେଳେ ବେଳେ ଏମିତି ଲାଗେ
 ତୋ ଆଲିଙ୍ଗନ ଗୋଟେ ଯାଦୁଘର,
 ଯୋଉ ଘରୁ ମୁଁ ମୋତେ ମୁକୁଳି ପାରେନା
 ମୁକୁଳିବାକୁ ବି ଚାହେଁନା,
 କେବେ କେବେ ମନେହୁଏ, ତୋ ଆଲିଙ୍ଗନ
 ଜୀବନ ଆଡ଼କୁ ଲାଗିଯାଉଥିବା ରାସ୍ତା;
 ତାଲୁକି, ତାଲୁକି ଓ ତାଲୁକି
 ଧାଉଁଛି, ଧାଉଁଛି ଓ ଧାଉଁଛି ।।

ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ଦାଶ

+ ରେଗଡା, ଏମ୍.ରାମପୁର, କଳାହାଣ୍ଡି
 (ମୋ) ୭୭୩୫୪୧ ୯୫୭୩

କାଳେଶ୍ୱର, ରବିବାର, ୦୧ ମଇ, ୨୦୨୨

ପ୍ରେମରେ ପ୍ରେମରେ ଗାତି(୪୫)

II ମନ ତୋଳିନେଲା ମାଳୀ I I

ଫୁଲ ତୋଳୁତୋଳୁ ତୁମ ବଗିଚାରୁ ମନ ତୋଳିନେଲା ମାଳୀ, ରଙ୍ଗ ବେରଙ୍ଗର ଫୁଲର ହୃଦୟ ମନ ସାଥେ ନେଲା ତୋଳି ।

ବଗିଚାର ସାରା ନାନା ରଙ୍ଗ ନେଇ ପସରା ମେଲିଛି ଫୁଲ, ହେଲେ ରଙ୍ଗହୀନ ମନ ତଳେ ତା'ର ସରାଗର ନାହିଁ ମୂଲ୍ୟ, ମନ ଚିକେ ପାଇଁ ଫୁଲେଫୁଲେ ଉଡ଼ି ପ୍ରଜାପତି କରେ ଅଳି ।

ବିପିନ ମହାନ୍ତି

୩୩, ଗଡ଼ ମହାବୀର ବିହାର, ଗ୍ୟାଗେଟ ଛକ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୨ (ମୋ) ୯୮୬୧୪୪୯୯

ହୃଦୟ ନଥିବା ଫୁଲକୁ ମହକ କେବେଠୁ ଗଲାଣି ହଳି, ପ୍ରକାପତି ନିକ ମନକୁ ବୁଝାଇ ଅକିଲାଣି ଖୋଜିଖୋଜି, ହୃଦୟ ପଛରେ ମାତାଳ ପ୍ରେମିକ ସାଜିଅଛି ଦୁଃଖ ଅଳି ।

ମୋ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୋ ସୃଷ୍ଟି...(୧)

ହେମେନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ର

'ମୋ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୋ ସୃଷ୍ଟି' ନାମକ ଏକ ବିଶେଷ ଆଲୋଚନା ନିୟମିତ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଯାଉଛି, ଯାହାକି ଆମ ମାଟିର ଜଣେ ପ୍ରସ୍ତୁତଯଶା ନାଟ୍ୟକାର ହେମେନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ସାମଗ୍ରିକ ନାଟ୍ୟକୃତି ଉପରେ ଆଧାରିତ । ସେ ନିଜ ଭାଷା ଓ ଭାବନାରେ ନିଜ ନାଟକର ସମାକ୍ଷୀମୂଳକ ଆଲୋଚନା ଏହି ସମ୍ପର୍କରେ ଲେଖିବେ, ଯେଉଁଥିରେ କେଉଁ ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ତଥା କେଉଁ ସମସ୍ୟାର ଉତ୍ପାଦନରେ ସେ ଏଭଳି ଏକ ନାଟକ ସୃଷ୍ଟିକଲେ ଏବଂ ତାହା ଦର୍ଶକ ମହଲରେ କି ପ୍ରଭାବ ପକାଇଲା ତାର ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବିବରଣୀ ଧ୍ୱନି ପ୍ରତିଧ୍ୱନିର ରବିବାର ସୁନ୍ଦର ପୃଷ୍ଠାରେ, ଜିଣ୍ଡାପୁ ପାଠକମାନଙ୍କ ପାଇଁ...

ଏମିତି ଏକ ପ୍ରୟାସର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ:

ଏ ବିଚିତ୍ର ବିଶ୍ୱକୁ ଭିନ୍ନ ଏକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖିଲେ ମଣିଷର ଚିନ୍ତା ଓ ଚେତନାର ଭିନ୍ନ ଭାବ ସୃଷ୍ଟି ହେବା ସ୍ୱାଭାବିକ । ଏ ଦୈନିକପ୍ରାୟ ବିଶ୍ୱକୁ କେହି ନା କେହି ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତଙ୍କର ଥାଏ । ତଥାପି କିଛି ବିଶ୍ୱ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱ ସୃଷ୍ଟାଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ସମ୍ପର୍କିତ ସୃଷ୍ଟିକରି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ମତ ଦିଅନ୍ତି । ବିଶେଷତଃ ଉତ୍କଳର ସୃଷ୍ଟିକୁ ଅଧିକ ବିଚିତ୍ର କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଅଧିକ ଆକର୍ଷଣୀୟ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଧିକ କୌତୂହଳମୟ କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଭିନ୍ନମନ୍ତର ମଣିଷମାନେ କିନ୍ତୁ କବି, କଳାକାର, ଦୈକ୍ଷିଣିକ ଆଦି ପରିଚୟରେ ଛିଡ଼ା କରାନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କୁ ଅନେକ ସମୟରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତ୍କଳର ଆଖ୍ୟା ମିଳିଥାଏ । ଏମାନେ ନିଜ ସୃଷ୍ଟିର ମାଦକତା ଭିତରେ ଆଜି ଉତ୍କଳର ସହିତ ସଂପର୍କ କରିବାକୁ କୁଣ୍ଠାବୋଧ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏମିତି କି ନିଜର ପଛରେ ହଜାରେ ଭୁଲ ଥିବ ଉତ୍କଳର ଗୋଟିଏ ଭୁଲକୁ ସେମାନେ ସହି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । କେହି କେହି ଏମିତି ଚର୍ଚ୍ଚା ବିତର୍କ ଆଲୋଚନା ସମାଲୋଚନା ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ମାର୍ଜିତ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ଅବଶ୍ୟ ସର୍ବଦା ସ୍ୱୀକାର୍ଯ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଆଲୋଚନା ସର୍ବଦା ଗଠନମୂଳକ ତଥା ସକାରାତ୍ମକ ହେବା ଉଚିତ । ଏହାଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟିର ଗରିମା ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ରହେ । ଏହି କାରଣରୁ ଏହି ସମ୍ପର୍କ, 'ମୋ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୋ ସୃଷ୍ଟି' ।

ମୋ ନାଟ୍ୟ ଜୀବନର ଆଦ୍ୟ କାଳରେ ଖବର କାଗଜ ମାଧ୍ୟମରେ ନୂତନ ଆଲୋଚନା ଇତ୍ୟାଦି ହେଉଥିଲା ଖବରକାଗଜ ଆଞ୍ଚଳିକ ହୋଇଗଲା ପରେ ଯାହା ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା ସେହି ଅଂଚଳରେ ସାମିତ ହୋଇ ରହି ଯାଉଛି । ତେଣୁ ବିଜ୍ଞ ଲୋକମାନେ ନାଟକ ଉପରେ ଆଉ ଆଲୋଚନାରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରୁନାହାନ୍ତି । ନିଜେ ଲେଖିବେଳେ ତାହା ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଛି, ତେଣୁ ନାଟକଗୁଡ଼ିକ ଆଲୋଚନା ପରିସର ଭିତରକୁ ଆସିପାରୁନି । ଯାହା ଦ୍ୱାରା ନାଟକ ଲୋକଲୋଚନର ଆଡୁଆଳରେ ରହିଯାଉଛି । ନାଟ୍ୟକାର ବି ପରଦାପଛରେ ରହି ଏକ ଉପେକ୍ଷିତ ସୃଷ୍ଟାର ଜୀବନଯାପନ କରୁଛି । ଯେତେ ନୂତନତ୍ୱ ରଖି, ଯେତେ ପରୀକ୍ଷା କରି ନାଟକଟେ କଲେ ମଧ୍ୟ ତାର ପ୍ରଚାରପ୍ରସାର ଅଭାବରୁ ନାଟ୍ୟ ଜଗତର ମୁଖ୍ୟସ୍ରୋତକୁ ଆସି ପାରୁନାହିଁ । ଠିକ୍ ସେହିପରି ଆଲୋଚକ ମଧ୍ୟ ପ୍ରୋତ୍ସାହକ ଅଭାବରୁ ଏହାକୁ ଅଯଥା କାମ ଭାବି ଆଲୋଚନାରେ ହାତ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ଫଳରେ ଜାତୀୟ ପ୍ରେକ୍ଷାପତରେ ଓଡ଼ିଆ ନାଟ୍ୟ ସାହିତ୍ୟ ଓ ସମାଲୋଚନା ସାହିତ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ବଳ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଓଡ଼ିଆ ନାଟକର ପାରଦର୍ଶିତାକୁ ପ୍ରତିପାଦନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ସି.ଡି. ମାଧ୍ୟମରେ ସଂପ୍ରତି ଯୁ-ରୂପେ ତଥ୍ୟନେଇ ମାଧ୍ୟମ ଓଡ଼ି ନାଟ୍ୟ ସାହିତ୍ୟ ଉପରେ ଚର୍ଚ୍ଚା ଓ ନାଟକ ପ୍ରଯୋଜନା କରିବାରେ ମନୋନିବେଶ କରିଛି । ତଥାପି ସବୁଜ ହୋଇ ପାରିନି, ମୁଁ ଚିନ୍ତା କଲି ଏତେଗୁଡ଼ିଏ ନାଟକ ଲେଖି, ମଂଚସ୍ଥ କରି, ପ୍ରକାଶିତ କରି ଯଦି ଆଲୋଚନା ପରିସର ଭିତରକୁ ଯାଇ ନପାରିଲି, ତାହେଲେ ଆଉ କଣ କଲେ ମୋ ନାଟକର ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ଲୋକମାନେ ଉପଲବ୍ଧ କରିବେ ?

ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମୁଁ ଆରମ୍ଭ କରିଛି ମୋ ଭାଷାରେ ମୋ ନାଟକର ଆଲୋଚନା । ଆଶା କଲେ ମୁଁ କେଉଁ ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ କେଉଁ ସମସ୍ୟା ଉପରେ ଏବଂ କେଉଁ ଶୈଳୀକୁ ଆଧାର କରି ନାଟକ ଲେଖିଛି, ତା'ର ପ୍ରଭାବ କେମିତି ପଡ଼ିଛି, ସେ ନାଟକର ବିଶେଷତ୍ୱ କଣ ଅଛି, ଏସବୁ ଆଲୋଚନା ମାଧ୍ୟମରେ ପଚାଶ ବର୍ଷ ଚଳଇ କାହିଁ ଆଜିର ସମାଜ ହାତରେ ଅଜାଡ଼ି ଦେବାର ପ୍ରୟତ୍ନ କରୁଛି, ଆଶା ସହଯୋଗ ଓ ସହାନୁଭୂତି ପାଇବି । (କୁମ୍ଭୀର)

+ ନାଟ୍ୟକାର, ନିର୍ଦ୍ଦେଶକତଥା ସଂପାଦକ ରଂଗମଞ୍ଚ ସୁନ୍ଦର, ବାଲେଶ୍ୱର-୨, (ମୋ) ୯୮୬୧୩୫୦୯୫୧

ଅଖିଳ କିଛିତା ଭାବପ୍ରବଣ ଲାଗିଲେ । ବୁଝିପାରୁ କି ହେଲେ ଲେଖା ପାଇଁ ସେ କିଛି କରିପାରୁନାହାନ୍ତି ବୋଲି । ହୁଏତ ସେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଆଉ କିଛିଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଆସିଥିଲେ...ଲେଖା ପାଇଁ ଅନେକ କିଛି କରି ପାରିଥାନ୍ତେ ।

ଏବେ ତା ପାଇଁ ତ ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁହଁ ଅମଥମ୍ଭ ଚ' ଆଖି ଓଦାଓଦା । କେହି କାହାକୁ ନକହି ନକହି ଭିତରେ ଭିତରେ ନାରଦ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥାନ୍ତି । ମା'ତ ଅଧିଆ ପଡ଼ିଲା ପରି ତୁମ୍ଭପାଦୁ ବସି ରହିଥାନ୍ତି ଠାକୁର ଘରେ । ହାତଯୋଡ଼ି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥାନ୍ତି । ଆଖିରୁ ଲୁହ ଚଢ଼ି ଯାଉଥାଏ । ଛାତି କୋହରେ ଧସୁଧସ ହେଉଥାଏ । କିଭଳି ଅସହ୍ୟ ପରିସ୍ଥିତି ଏ, ଆମକୁ ସ୍ଥିର ନିଶ୍ଚଳ କରିଦେଉଛି । ସମୟର ଗତି ପ୍ରକୃତିକୁ ମାପିବା ଛଡ଼ା ଆମ ପାଖରେ ଆଉ କୌଣସି ରାସ୍ତା ନାହିଁ । ସତରେ ବି ଏ ସମୟ ଖୁବ୍ ବଳବାଦ ଚ' ଧୋକାବାଜ୍ । କାହିଁକି ନା ଲେଖା ପାଇଁ ସେ କୌଣସି ସୁଯୋଗ ତିଆରିଲାଗି ବରଂ ଲୁଚେଇଲୁଚେଇ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଦେଲା ତା'ର ଶେଷ ତିଥି ଓ ତାରିଖକୁ ।

ହଠାତ୍ ଦେବା ଆସି ତାକିଲା - ନାନା ଆସ ଓ ପିଇବ ।

ଝାଉଁଳି ପଡ଼ିଲା ଭଳି ଲାଗୁଛି ତା' ମୁହଁ । ଭୟ ଓ ଆତଙ୍କରେ ତାକି ହେଉଯାଉଛି ତା ଦେହ । ନିବିଡ଼ ସମ୍ପର୍କର ଶିକୁଳିଟିଏ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହେଇ ଛିଣ୍ଡିଯିବାର ସୂଚନାରେ ସେ ପ୍ରଥମ ସତ୍ୟ କି ? ଦେବା ମୋ ଭାଇଟା ଖୁବ୍ ସରଳ । ଛଦ ମଧ୍ୟ ଜାଣେନି ସେ । ମା'ଙ୍କ ଲୁଚାକାମୀ ଧରି ଚଳୁଥାଏ ସବୁବେଳେ । କୁଟା କାଠିକୁ ବି' ସାମନାରେ ଦେଖିଲେ ତମକି ପଡ଼େ । ମା' ବେଳେବେଳେ ବିରକ୍ତ ହେଇ ତାକୁ କୁହନ୍ତି- ପୁଅ ପିଲା ଏତେ ଭୟାଳୁ ହେଲେ ସଂସାର ଝଲିବ କେମିତି ! ଆଜିକାଲିକା ନନ୍ଦରଞ୍ଜନର ଦୁନିଆରେ ଏ ସରଳିଆ ବୋକାଟା କଣ କରିବ କେଜାଣି ?

ଦେବାକୁ ନେଇ ସେଦିନରେ ଅଭିଯୋଗ ହୁଏତ ଏବେ ଆଉ ମା' କରୁନଥିବେ । ଅସହ୍ୟ ବି ହେଉନଥିବେ ତା ଉପରେ । ସା ପୁଅକୁ ନେଇ ତା ସଂସାର ତ ଠିକ୍ ଠିକ୍‌ଗଣାରେ ଝଲିଛି । ବାପା ମା'ଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ନେହ ମମତା ଓ ଭକ୍ତିଭାବ ତାଠାରେ ଉଣା ହେଲା ଭଳି ଜମାଉ ଲାଗୁଛି । ମୋ ଭାଇଟା - ସୁନା ମୁଣ୍ଡାଟେ । ବାପା ମାଙ୍କର ସୁବିଧା ଅସୁବିଧା କଥା ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝୁଥିବ ସେ । ସା ତ ତାର ସାକ୍ଷାତ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପ୍ରତିମା । ଘର ଓ ବାହାରକୁ ତା ଉଲ୍ଲାସିତାରେ ସେ ଖୁବ୍ ସମାଜେ । ମା'ତ ସବୁ ଦାୟିତ୍ୱ ନିଜ ମୁଣ୍ଡରୁ ଓହ୍ଲେଇ ତାକୁ ସମର୍ପି ଦେଇଛନ୍ତି । ବାପାଙ୍କର ତ ବୋହୂ ପ୍ରାଣ ଧନ । ମାନସୀ ମୋ ବୋହୂ ନୁହେଁ, ସେ ମୋ ସାନ ଝିଅ ।

ମୁଁ ତ ଖୁବ୍ ଦୂରରେ ରୁହେ ଏମାନଙ୍କଠାରୁ । ସମସ୍ତେ ଯଦିଓ ଯୋଗାଯୋଗ ରଖନ୍ତି, ମାନସୀ ସବୁବେଳେ ମୋ ଭଲ ମଧ୍ୟ ସୁଖ ଦୁଃଖକୁ ମନ ଧାନ ଦେଇ ବୁଝେ ଓ ଦରକାର ପଡ଼ିଲେ ପିଠିକ ଦାୟିତ୍ୱ ତୁଲାଏ । ଯାହାହେଉ ବୋହୂଟି ପାଇଁ ବାପା ମା' ଗର୍ବିତ ଓ ଆନନ୍ଦିତ । କେବଳ ସେମାନେ କାହିଁକି ଆଜିକାଲିକା ଦୁନିଆର ହାଲୁକା ଦେଖି ମୁଁ ବି ମୋ ଭାଇକ ଉପରେ ଦେଇ ଖୁସୀ । ସବୁଜ ବି । ଆରେ ମାନସୀ କଥା ମନେ ପଡ଼ିଲା ତ ଝ'ନେଇ ଆସି ସେ ଆମ ସାମନାରେ ହାଜର । ଓଃ ନେଇ ଗୋଳମାଳିତ ଦିଆ ଝ କେତେ ସ୍ୱାଦିଷ୍ଟ... ନାଁ ରେ ଦେବା ?

ହଁ ନାନୀ, ଝ'ର ଭଲ ଚେଷ୍ଟ ଅଛି । ହେଲେ ଯା ସାକ୍ଷକୁ ଗରମ ଗରମ ମୁଢ଼ି କିଛି ଦରକାର ଥିଲା ।
: ଦରକାର ହେଲେ ବି ଇଚ୍ଛା କଣ ହେଉଛି ନିଜ ଝହିବା ମୁତାବକ ଖାଇବା ପାଇଁ । କାଠ

ସୁକାନ୍ତି ନନ୍ଦ

ଝୁଡ଼ିଆ ସାହି, ପୁରୀ-୭୫୨୦୦୧ ମୋ : ୮୩୩୯୦୦୨୬୫୮

ସତରେ ଗୋଳମାଳିଆ ଲାଗୁଛି...ଏ ସମୟ । ଭାଗ୍ୟ କି ଭଗବାନ... କାହା ଉପରେ ଆସୁ ରଖିହେଉନି । ଭୁଲଟି ପ୍ରିୟ ମଣିଷଙ୍କ ଛିନ୍ନଛତ୍ର ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଭାବିଲେ ଛିଃ ଲାଗୁଛି ଘର...ଏଂସାର, ଭାଗ୍ୟ ଓ ଭବିଷ୍ୟତ । ଆମ୍ଭ ବିଶ୍ୱାସ ତ ଧୂମେଇ ବି ଆଉ ଆସୁ ନାହିଁ । ଯାହା ଯାହା...ପୂର୍ବ ଭଳି ହିଁ ଯାହା । ଲୁହ

ଭିଜା ଆଖି ଆଉ କୋହ ଭରି ଛାତିରେ ସବୁ ଅଭାବବୋଧକୁ ଜାକି ନେଇ ରୁପତାପ ରହିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଗଣିତେ ଭଳି ଲେଖାଟା' ପଡ଼ିଛି । ସହି ହଉନିରେ...!

: ଠିକ୍ କଥା ନାନୀ... କେତେ ସୁନ୍ଦର ଜୀବନ ଆମେ ଜାଣୁଥିଲେ । ଲେଖା ନାନୀ ସବୁବେଳେ ଝଲି ଆସୁଥିଲେ ଏଠାକୁ, ପିଉସା ମା ମନା କରିବା ସବୁ ।

: ଧେର ତୁ ତ ସେତେବେଳେ ଖୁବ୍ ସାନ । ସୁଧାର ବୁଦ୍ଧୀପତି'ତା ଭାରି ଦୁଃଖ ଥିଲେ । ଲେଖା ଓ ମୁଁ ଏକାଠି ଖେଳିଲାବେଳେ ତତେ ଜମାଉ ସୁଯୋଗ ଦେଉନଥିଲୁ ଆମ ସହିତ ଖେଳିବା ପାଇଁ । ତୁ ଜୋରରେ କାନ୍ଦୁଥିଲୁ । ମା' ମତେ ଆକଟ କରି କହୁଥିଲେ, ଛୋଟ ଭାଇଟା ତମ ଖେଳରେ ତାକୁ ମିଶାଇ ନାହିଁକି ? ମୁଁ ଜମାଉ ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣୁନଥିଲି । କିନ୍ତୁ ଲେଖା ବୋଡ଼ିଆସି ତେ ଲୁହ ଯୋଛି ଦେଉଥିଲା । କହୁଥିଲା ଚିତ୍ରା କଥା ତୁ ଜମାଉ ଶୁଣୁନା । ଆଜ୍ଞା ଆମେ ଲୁଚକାଳି ଖେଳିବା କି ?

: ହଁ...ହଁ ଖେଳିବା ।

: ତୁ ବୋର ହେଇ ଯାଉ ପଡ଼ିବୁ କାନ୍ଦୁନି ତ ?

: ନା, ନା ମୁଁ କାନ୍ଦିନି । ଜମାଉ କାନ୍ଦିନି । ଏମିତି ଯାଉ ସାଧୁ କଥା କହି ଲେଖା ତତେ ଆନମନା କରିଦିଏ । ଏବେ ତ ବିଧାତା ତା ସହିତ ଖେଳୁଛନ୍ତି । କେତେବେଳେ କି ପ୍ରକାର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଆମ ସାମନାରେ ଯାଉଛି, ଭାବିଲା ମାତ୍ରେ ଶୀତରେ ଉଠୁଛି ଦେହ । ହଁରେ ଦେବା ତତେ ଗୋଟେ ପ୍ରଶ୍ନ ମୋର ପଛରୁବାକୁ ଅଛି । ବହୁ ଭଉଣୀ ସାଂଘାତିକ ଅବସ୍ଥାରେ ଚଳମଚଳ ଅଥଚ ଭାଇ ବି'ତା ତା ପାଖରେ ନାହାନ୍ତି । ଏ କେମିତିକା ସମ୍ପର୍କ । ବାପା ମା ଝଲିଗଲା ପରେ ସେଇମାନେ ତ ଭଉଣୀ ପାଖରେ ରହିଥାନ୍ତେ । ତା ହାଲୁକା କୁହୁଥାନ୍ତେ । ଅଞ୍ଚଳିତ୍ ଆକାଶ ପାତାଳ ଖେଦି ଥାନ୍ତେ ତା'ର ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ । ହେଲେ ସେମାନେ ଏକବାର ରୁପସ୍ୟ ! ଆଜ୍ଞା ପିଉସାମା'ଙ୍କ ଘରେ କଣ ଏବେ କେହି ରହୁନାହାନ୍ତି ? ତାଙ୍କ ପଡ଼ିଯାଇଛି କି ସେ ଘରେ ? କାହା ଆଡୁ ବୋଧ ରହିଗଲା ଯେ ସେ ପିଲା ବି'ତା ଗଭୀରୁ ହେଇ ସାରା ପରିବାରକୁ ଏତେ ଶାନ୍ତି ଦେଲେ । ଯୋଡ଼ ଭଉଣୀ ପାଠ ପଢ଼େର ଯୋଗ୍ୟ ଶିକ୍ଷିତ ବୋକାଟାକ୍ଷଣ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କଲା ତ ସମାଜରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଝଲିକାର ଅଧିକାର ଦେଲା - କାହିଁକି ସେମାନଙ୍କର ତା ପ୍ରତି ଏତେ ଘୃଣା ଆଉ ଅଭିମତ । ସ୍ୱର୍ଗରେ ଆଉ ପିଉସା, ପିଉସା ମା' ସବୁ ଦେଖି ଶ୍ରେଣୀ ଦେଇ

ପାରିବେକି ସେମାନଙ୍କୁ ? ଏଭଳି ଅବିଶ୍ୱାସୀ ମାନଙ୍କୁ ଭଗବାନକି ତ' ଶ୍ରେଣୀ ଦେବେନି ।

: ତମେ ଠିକ୍ କହୁଛୁ ଯେ ନାନୀ...ହେଲେ ମା' ବାପା ଲେଖା ନାନୀର ଏ ଅବସ୍ଥା ପାଇଁ ମାମୁ ମାଉଁଙ୍କୁ ବୋଧା ସାଧ୍ୟତା କରୁଛନ୍ତି ।

: ହେଲେ କାହିଁକି ? ତାଙ୍କର ବୋଧ କ'ଣ ? ଲେଖାଙ୍କ ଦୟନୀୟ ପରିସ୍ଥିତି ପାଇଁ ସେମାନେ କାହିଁକି ଦାୟୀ ହେବେ ? ଏତେ ହତଭାଗା ଯେ ମାମୁ ମାଉଁ ହାତା ଭଳି ଜଳଜଳ କରୁଥିବା ରୂପର ଗୁଣର ପୁଅକୁ ଦୂରେଇ ଏବେ ତ ସାରାଦିନ କାନ୍ଦୁଥିବେ । ଲୁହ ତ ବୋହୂ ନଥିବ ତାଙ୍କ ଆଖିରୁ - ବରଂ ରକ୍ତ ଜମାଟ ବାଣି ଯାଉଥିବ । ତଥାପି ମା' କାହିଁକି ତାଙ୍କ ଉପରେ ଖଡ଼ଗହସ ! : ଏତେ କଥା ମୁଁ ଜାଣିନି । ହେଲେ ମା ଶପଥ କରିଛନ୍ତି - ମାମୁ ମାଉଁଙ୍କୁ ସେ ସମସ୍ତ ସମ୍ପର୍କ ରୂପେଇଦେବେ । ଦେବେ କଣ ସକ୍ଷୟ ଭାଇଟା ମୃତ୍ୟୁ ପରଠାରୁ ମିଳାମିଶା ବନ୍ଦ କରିପାରିଲେଣି ମା ।

: ଓଃ, କଣ ପାଇଁ ଯେ । କାହିଁକି ବାପା ମା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏତେ ଅନ୍ୟାୟ କଲେ ? ପୁତୁହରା ତ ଆସୁହରା ମା' ବାପା ଭାବେ ତାଙ୍କୁ ଆମେମାନେ ସାଜୁନା ଦେବା କଥା, ଅଥଚ ଏତେ ଘୃଣା କଣ ପାଇଁ ! କିଏ କଣ ଜାଣିଗାଣି ନିଜ ପୁଅକୁ ମାରିଦିଏ ?

: ସେ କଥା ନୁହେଁ...। ଘଟଣାର ମୋଡ଼ ଦୁର୍ଲଭତା ବୋଲି, ପରିସ୍ଥିତି ବଦଳିଗଲା । ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କିଛି କାରଣକୁ ନେଇ ଆମେ ସମସ୍ତେ ବି ହତୋତ୍ସାହ । ଛାଡ଼ି ସେ ସବୁ କଥାକୁ । ଜାଣିଛନା ନାନୀ କାଲି ପିଉସାଙ୍କର ଶ୍ରାବ୍ଧଦିବସ । ଭୋରରୁ ମୁଁ ଓ ମା ମନ୍ଦିରକୁ ଯିବୁ । ତମେ ଯିବକି ଆମ ସାଙ୍ଗରେ ?

: ବାପା କାହିଁକି ଯିବେନି ତମମାନଙ୍କ ସହିତ ?

: ତାଙ୍କ ଅବସ୍ଥା କଣ ତମେ ଦେଖିପାରୁନ ? ସେ ତ ଠିକ୍ ଭାବେ ଝଲିପାଉନାହାନ୍ତି । : ହଁ ବେ, ଠିକ୍ କଥା ତୁ କହୁଛୁ । ସେ ବା ଯାଉ ସେଠି କଣ କରିବେ । ମନ୍ଦିର ବେଢ଼ାରେ ତ' ନଜରୁଲରେ ବସି ଭଉଣୀର ସ୍ମୃତି ମନୁନ କରି ଲୁହ ଚାଲିବେ । ଠିକ୍ ଅଛି ମୁଁତମମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଯିବି ।

: ସତରେ ତମେ ଯିବ ? ଗଲେ ନା ଖୁବ୍ ଭଲ ହେବ । ଶ୍ରାବ୍ଧ ଦେବା ସମୟରେ କିଛି ନକରିଲେ ବି ଠୋପାଏ ଅଶ୍ରୁତର୍କଣ କଲେ ଯୋଉଠି ଆବୁ ପିଉସା ଭାରି ଖୁସିହେବେ । ବାପା ପିଉସାଙ୍କୁ

ପ୍ରାଣକୁ ଅଧିକ ଭଲ ପାଉଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ତ କେଜେମା' ନେହୁରା ହେଇ କହୁଥିଲେ - ତରଣରେ ମୋ ସୁଭଦ୍ରାକୁ କେବେ ଅବହେଳା କରିବୁନି । ତୋ ବାପା ଝଲିଗଲା ପରେ ମୋ ଝିଅ ମୁଖ ଉପରୁ ତାଙ୍କ ଓଲଟା ପାପୁଲିର ଛାଇ ଦୂରେଇ ଯାଉଛି । ତୁ ହିଁ ତ ମୋ ଆଶା ଭରସାରେ...। ତୋ ବାପାଙ୍କ ମନଃମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ ତୋର ।

ବାପା କଥା ରଖୁଥିଲେ କେଜେମା'ଙ୍କର ନିଜ ଝକିରୀ ସହ ଘରବାଡ଼ିର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର ଓ ଶୁଖିଲାମୁଁ କରିପାରିଥିଲେ ସେ କେଜେବାପା ତାଙ୍କ ଅମଳରେ ଅନେକ କିଛି କରିଯାଇଥିଲେ - ପୁଅ ଝିଅ ବି'ଟିକ ପାଇଁ ସେମାନେ କେବେ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ନଭୋଗରୁ ସେନେଇ ସେ ଚିନ୍ତିତ ଥିଲେ କାଳେକାଳେ । ଅତିଶୀଘ୍ର ପୁଅ ପାଇଁ ବୋହୂଟିଏ ନେଇଆସିଲେ ତାଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଯିବ ସବୁବେଳେ ଏଇ ଚିନ୍ତାରେ ରହୁଥିଲେ ସେ । ଝିଅ ସୁଭଦ୍ରା ତ ଛୋଟ...ଏଣୁ ଭାଇ ତାର ସବୁ ଦାୟିତ୍ୱ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ନେବ- ଏ ଆଶା ଓ ଭରସା ରଖୁଥିଲେ ସେ ।

ହେଲେ ମଣିଷର ଭାବନାକୁ ତ ଉତ୍କଳ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରନ୍ତି । କେତେବେଳେ ଯୋଡ଼ିତ ତ ପୁଣି କେତେବେଳେ ଭାଙ୍ଗନ୍ତି । କଷ୍ଟଭଲ ଭଳି ନବାଦି ଅହରହ । ସେ କଷ୍ଟଭଲ ବି ଦେଲେବେଳେ ଭାଙ୍ଗିଯାଏ । ଯେମିତି ଭାଙ୍ଗିଗଲା ପିଉସାଙ୍କ ଆଶା ଆକାଂକ୍ଷାର ସୁନ୍ଦର ମଙ୍ଗଳିଲି ଦୁର୍ଗ । କିତିବାସ ପାହି ମୁଖରୁ ହିଁ ସେ ହାରିଗଲେ । ହଳିଗଲେ କି'ତକି' ଅନ୍ଧାରର ସୁଖକୁ ଭିତରେ । ଏ ସବୁ କହୁକହୁ ମା' କାନ୍ଦି ପକାନ୍ତି ।

ପିଉସା ମା'ଙ୍କ ନଗର ଥିଲେ ବି ପ୍ରାଣର ବାନ୍ଧବା ଭଳି ତରୁଥିଲେ ଦୁହେଁ । ସମସ୍ତସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଥିଲା ସ୍ନେହ ପ୍ରେମ ତ' ଅଧୁରତ ଆଶା ଓ ବିଶ୍ୱାସ । ବାପାଙ୍କ ବାହାଘର ପରେପରେ ପିଉସାଙ୍କ ପାଇଁ ଖୋଜାହେଲା ବରପାତ୍ର । ହେଲେ ଉପଯୁକ୍ତ କହୁଟିଏ ମିଳିବା କଷ୍ଟକର ହେବାକୁ କେଜେମା' ଦି' ଯାଉଥିଲେ । ବେଳେବେଳେ ଜି'ବ କରି ବାପାଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ - କୋର ଜନ୍ମର ପାପ ଯୋଗୁଁ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ହରେଇଲି । ଆଉ କଣ ସବୁ ଲେଖା ଅଛି ମୋ ଭାଗ୍ୟରେ, ମୁଁ ତ ଜାଣିନି । ମତେ କିଛି ବି ଭଲ ଲାଗୁନିତର ବରଣ । ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟର କଳା ଅନ୍ଧାର ଯେମିତି ମତେ ଢାଳି ଦେଇଛି - ସେଇଭଳି ଅନୁଭବ କରୁଛି ମୁଁ ।

ବାପା ଦୁଃଖି, ନେହୁରା ହେଇ କୁହନ୍ତି ତମେ କଣ ଝୁଟୁଛୁ ? କାହିଁକି ଏତେ ଦୁଃଖ ଶୋକରେ ବହୁରୁଛୁ ତମେ ? ବାପାଙ୍କ ପରେ ମତେ କଣ ଯାଉନି ? ସୁଭଦ୍ରାର ଦାୟିତ୍ୱ ନେବାକୁ ମୁଁ କଣ ମନା କରିଛି କି ତମକୁ ?

ଏକା ପିଉସାଙ୍କର ନୁହେଁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ନେଇ ଠିକ୍ ଠାକ୍ ଥିଲେ ବାପା । ବହୁ ଖୋଜାଖୋଜି କେତେ ପିଉସାଙ୍କ ବାହାଘର ବି ସରିଗଲା । କେଜେମା' ଶାନ୍ତିରେ ନିଶ୍ଚାସ ମାରି କହିଲେ - ସବୁତୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ ମହାପ୍ରଭୁ, ହେଲେ ଶେଷ ଇଚ୍ଛାଟି ପୂରଣ ହେବ କି ନାହିଁ ଜାଣି ପାରୁନି ।

ବାପା ତତସ୍ତୁ...ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ବି ! ତରିମରି ପଢ଼ିଲେ - ପୁଅ ଝିଅଙ୍କ ବାହାଘର ପାଇଁ ତମେ ବ୍ୟସ୍ତ ହେଉଥିଲ । ସେ ବ୍ୟସ୍ତତା ତ' ଦୂର ହେଉଥିଲ । ଆଉ ପୁଣି କଣ ଝୁଟୁଛି ତୁମେ ! ମା' ତମେ ଶାନ୍ତିରେ ରହିଲେ ସିନା ମୁଁ ଖୁସିରେ ରହିପାରିବି...।

: ମୋର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆଶା ଆକାଂକ୍ଷା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ମତେ ଖୁସି ଦେଇ ପାରିବୁ ତୁ ! ଯୋଡ଼ ଆଶା କେବଳ ମୋର ନାହିଁ ତୋ ବାପାଙ୍କର ଥିଲା ବି । (କୁମ୍ଭୀର)

ପ୍ରତିଶୋଧ ଅଶୁ ଗଣ୍ଡି ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ବାରିକ ଗାଁକୁ କରୋନାଗ୍ରସ୍ତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ ଆମେ । ଗଲେବି କୋଉ ଭୋଟ ଦେବାର ନିଶ୍ଚିତା ଅଛି, ଯେହେତୁ ଆମେ ସୁରଟ ଫେରନ୍ତା । ଇଚ୍ଛା ଥାଇବି ନଯାଇ ପାରୁଥିବାରୁ ଦୁଃଖିତ ଆମେ । ଆମକୁ କ୍ଷମା ଦବ ଭାଇ । ଆପଣ ଜିତନ୍ତୁ, ଆମର ଶୁଭେଚ୍ଛା ରହିଲା । ପ୍ରସ୍ତାବ ଏତେ ସୁନ୍ଦର ଓ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଥିଲା, ଶୁଣୁ ଶୁଣୁ ପାଇଗଲା ସମସ୍ତଙ୍କ ମନକୁ । ଅଧାର ହେଉ ଫୋନ ଲଗାହେଲା ଭାଇଙ୍କୁ ସବୁ କଥା ଜଣେଇ । ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ଭାଇ କହିଲେ, ମୋ ଭାଗ୍ୟ..., ମୋ କର୍ମ... ହୋ ହୋ ହସରେ ଦି'ଦିନ ଧରି ବନ୍ଦଥିବା ଚାପ୍ ପାକେଟ ତତକ୍ଷଣାତ ଖୋଲା ହେଲା ଓ ନିରବତାକୁ ଭାଙ୍ଗି ମୁଖରିତ ହେଲା ମଧୁର ସନ୍ଧ୍ୟା ।

♥ ତରବିକ୍ଷା, ଚାନ୍ଦବାଳି, ଭଦ୍ରକ ମୋ.୯୨୩୮୯୨୦୪୦୫.

ରହି ଆଲୋଚନା

ଶବ୍ଦର ବେଶ ଠାରୁ ଆହୁରି ତୀବ୍ର : ନନ୍ଦଦାସର ଆତ୍ମଲିପି (୪)

ଡ. ରାଧାରଂଜନ ପଟ୍ଟନାୟକ

ନିଜକୁ ସର୍ବଦା ଠିକ ବୋଲି ବିବେଚନା କରନ୍ତି ଅନେକ । ଆମ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଲ୍ଲସିତ ହୁଅନ୍ତି ଏମାନେ । କିନ୍ତୁ ନନ୍ଦଦାସ ଏହାର ବ୍ୟତିକ୍ରମ ରହିଛନ୍ତି । ଏକ ଲିପି । ଯାହା କୁହୁଥିବା ସେଇଆ କରିବା ଏଠାରେ କବି ପ୍ରତି ନିଶ୍ଚିତ ଅନ୍ତର୍ଦେଶନା ଗ୍ରହଣ କରିବା ପ୍ରସାସ କରିଛନ୍ତି । ଏ ସମାଜ ରେ ଏମିତି ମହାମାନ୍ୟମାନେ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେକି ନିଜକୁ ଚାଲାଇ ବୋଲି ଭାବି କୁଆର ଭାଗ୍ୟ ନେଇଥାନ୍ତି । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଏମିତି ଜୀବନ ର ଅର୍ଥ କଣ ଅଛି ବୋଲି ନନ୍ଦ ଦାସ ବିଚାର କରିଛନ୍ତି । କେଉଁଥିପାଇଁ କବି କଣ ଚୋଲିଛି- 'ଜୀବନ ଆଉଁଟି ନିର୍ଜୀବ ପାଷାଣ ମୂର୍ତ୍ତି ପରି/ ଅନ୍ୟ ର ଜ୍ୟୋତିରେ ପରିଚାଳିତ ହେବା/ ଜୀବନ ପ୍ରତି ଉପହାସ କୁହେଁ ତ ଆଉ କଣ ?'

ଅଧିକ ଏ ଜୀବନ । ପାଣି ଫୋଟୋକା ପରି ଆୟୁଷ । ନାନା ଝଟଝଟ ସହ ସମ୍ପା କରୁଥିବା ନନ୍ଦଦାସ ଜୀବନର ଅଧାରତା ବିଷୟରେ ଖୁବ୍ ସଚେତନ । ଟେକସଟ୍ଟ ଶବ୍ଦରେ An Open scroll, ଏଠି ଭେଟି ହେବ କେବଳ ଗୋଟେ ଅକ୍ଷର ଆୟୁଷ, ସ୍ୱାଧୀନ ବିକୃତ କିଛି ମଣିଷଙ୍କ ଦମ୍ଭିଲା ବିଶ୍ୱାସ । Good and ill ର ଉପସର୍ପକ ବିଶ୍ୱେଷଣ କରିଛନ୍ତି କବି । ବୋଧ ହୁଏ ସେଇଥିପାଇଁ ସେ ଧରିଛନ୍ତି କଲମ । ଯଦି ଏ ସମାଜରେ ସର୍ବଦା କାଳର ଦାସ, ତେବେ କାହିଁକି ଏତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ?

କବି କିନ୍ତୁ, ଯାହା ସତ୍ୟ ଓ ବାସ୍ତବ ତାହାକୁ ଜୀବନର ମାଳା କରି ପିନ୍ଧିଛନ୍ତି । ଆତ୍ମାତ୍ମା ଏସାର ପ୍ରତି କାହିଁକି ଏତେ ମୋହ ! କାହିଁକି ଏତେ ଅନୁରାଗ ? ସମ୍ଭବତଃ ଏଥିପାଇଁ କବି କହନ୍ତି-

'ଜାଣେ ପାଣି ଫୋଟୋକା ପରି ଜୀବନ ମୋର/ ଏଇ ଅଛି, ଏଇ ନାହିଁ/ କେବେ ଖରା ତ କେବେ ଛାଇ ।' ବାସ୍ତବରେ କବି ରାଜତକ କରିତାରେ ଅନୁଧ୍ୟାନ (Speculation) ରମାତ୍ରା ଅଧିକ । କବି ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି । ପରଶୁରାଜି ପ୍ରାଣଲୋଚନା (Criticism) ବି କରିଛନ୍ତି । ଜଣେ ଅନେକିଆ ବାସ୍ତବ ଦାଦା ଶିଖା ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଏ କରି ପାରିବ ଯେ ! ଯାହା ଲେଖିବାର ସତ ସାହସ କରିଛନ୍ତି ସେ ।

କବି ରାଜତକର ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଶେଷତଃ ହେଲା ପ୍ରତି କବିତାର ସମ୍ପନ୍ନ (Co-

relation)ରକ୍ଷା କରିବା । ଯେମିତି ଜୀବନ ସମ୍ପର୍କରେ ଲେଖୁ ଲେଖୁ 'ପଠୁଆନା' ସମ୍ପର୍କରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି । ଏକ ବାସ୍ତବ କାହାଣୀର ବ୍ୟତିକ୍ରମ ରହିଛି । ଏକ ଲିପିର ସ୍କେଲିନ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଛି । ଆଖି ପରସା କଥା ହିଁ ଏଇ କବିତାର ଅନ୍ତଃସ୍ୱର ।

କବି ରାଜତ ଏମିତି ସମାଜର କଥା କହୁ କହୁ ଅତି ଯତ୍ନ କରି କାହୁଁ ତତ୍ତା ଝିଟିପିଟି ପାଖରେ ଝିଟିପିଟି ତ ଏକ ପ୍ରତୀକ ମାତ୍ର । କୋର ଯାଉ ମୂଳକ ତାର ନୀତିରେ ଚାଲିଥିବା ଅର୍ଦ୍ଧ ବିରୋଧରେ ସ୍ୱର ଉତ୍ତୋଳନ କରିଛନ୍ତି କବି । ଏକ ଟେଲିଭିଜନ ଦେଖା ଘଟଣାକୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି ଏଇ କବିତାର ଆତ୍ମିକ ଆଦେଶ ।

ଟେଲିଭିଜନ ପର୍ଦ୍ଦାରେ ଚାଲୁଥିଲା ଏକ ରୋମାଂସିକ ଦୃଶ୍ୟ । ଜମିଥିଲା ଗୀତର ଆଦେଶ । ପ୍ରେମିକ ପ୍ରେମିକା ଗୀତ ଓ ନୃତ୍ୟର ତାଳେ ତାଳେ ଥରେ ରସ ମନସ୍ । ନିମ୍ନ ଚିତ୍ତରେ ଦେଖୁ ଚାଲିଥିଲେ ନନ୍ଦଦାସ । ଏମିତି ଏକ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ତାଙ୍କର ନଜର ପଡ଼ିଛି ଜଣେ ଶିଖାର ଚତୁଃପାଶ୍ୱରେ ଉଡୁଥିବା ଏକ ପୋକ ଉପରେ । ଯାହାକୁ ଧରିବା ପାଇଁ ଝିଟିପିଟି ତାର କଳା ଓ କୌଶଳ ପ୍ରୟୋଗ କରିଛି । ମାତ୍ର କ୍ଷୁଦ୍ର ପୋକଟି ଝିଟି ପିଟି କରୁଥିବା ମୁକ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ଯଥା ସମ୍ଭବ ଚେଷ୍ଟା କରିଛି । କିନ୍ତୁ ହାରି ଯାଇଛି କିଏ । ଜୀବନ ଜାଣିବାର ମହା ସମ୍ପ୍ରାମରେ କ୍ଷୁଦ୍ର ହୋଇ ପଡ଼ିଛି । ଝିଟିପିଟି କିନ୍ତୁ ଛକାପଞ୍ଚା ଖେଳ ଭିତରେ ପୋକ ଚିତ୍ତ ଆହାର କରିଛି ପୋକ ଆସବ ମୃତ୍ୟୁ ଜାଣି ମଧ୍ୟ କବିତା ପାଇଁ ଛାଡ଼ି ପିଟି ହୋଇଛି ।

ଏଠାରେ ଏକ ଚାର୍ଯ୍ୟକ ଦର୍ଶନର ବାଣୀ ଶୁଣାଇଛନ୍ତି କବି ।

ଯୁଗେ ଯୁଗେ have and have not୍ସକ ଭିତରେ ଚାଲିଛି ଲଢ଼େଇ । ବିଚାର ନଥିଲା ବାଲାର ଦୁର୍ବଳତାକୁ ପୁଣିକରି ଥିଲା ବାଲା ଚାନ୍ଦପରେ ଦାଉ ପାଲିଛି । ହୋଇ ପାରେ ସମାଜିକ, ସାଂସ୍କୃତିକ ଅବା ଅର୍ଥନୈତିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ । ଏପରିକି ବିପା ମାଟି ତାର ହୋଇଛି ଉନ୍ନତ । ସେ ହୋଇଛି ସେ ହରା । ଏଠାରେ ଝିଟିପିଟି ପୁଞ୍ଜିବାଦୀ ମଣିଷର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା ବେଳେ ପୋକ ସର୍ବହରା ମଣିଷର କା'ପାଲଟି । ହୁଏତ ଏଇ ଝିଟିପିଟି ଓ ପୋକର ସମ୍ପର୍କ କଥା କହିବା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କବି କଣ୍ଠର ଆତ୍ମନେତ୍ରୀ- 'ତଳ ତଞ୍ଜଳ ହେଉଥିବା ସେ ପୋକ/ ଏକ' ନିଶ୍ଚିତ କବିତାର ସମ୍ପନ୍ନ (Co-

ଗାଁ ଗୀତ

(ମାଟି ଅଗଣାର ବିରହ ବିଧୁର ଗାଥା... ମୋ' ଗାଁର କଥା)

ପ୍ରାୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୃଜନଶୀଳ ମଣିଷ ଭିତରେ ଗାଁ ଟିଏ ଥାଏ । ରାଜକୁଳାଳୀ ପଣତ ଅତର ମହକ ପରି ସେଇ ଗାଁର ବାସ୍ନା । ତାକୁ ଏମିତି ଅଧର କରେ ଯେ ଛାଡ଼ି ଆସିଥିବା ପିଞ୍ଜିଲା ଦିନର ପାଦଚିହ୍ନ ତା' ଭିତରେ ଥିବା କବିକୁ ଉପୁକାଏ- ଲେଖୁ...ଲେଖୁ...ଲେଖୁରେ ମୋ କଥା । ସେଇ ଉନ୍ନତାପଣର ଦାୟରେ ଏଇଠି ମାଟି ଅଗଣାର ବିରହ ବିଧୁର ଗାଥା... ମୋ ଗାଁର କଥା... ।

ଉପାକାନ୍ତ ରାଉତ(ଅରୂପ)

ଫସାରେ କେ' ଅଛି ବର୍ଷିତ କୁହ ଗାଆଁର ମରମ କଥା ଯେତେ ବାସି ହୁଏ ସେତେ ବାସୁଆଏ ଅଦୃଶ୍ୟ ସେ ନିତିକୃତା । ୭୧ ।

ଧାଡ଼ିଏ ଦୁଃଖର ହାତରେ ସେଦିନ ଛାଡ଼ିଥିଲି ଯେଉଁ ଗାଆଁ ଆଖି ଲୁହ ଆଜି କୁହୁଛି ମୋତେ ଗାଁ କୁହେଁ ସେ ତୋ' ମାଆ । ୭୨ ।

ଗୁଣ୍ଡୁଟି ପିଠିରେ ଖରା ବୋହିଆଣେ ଆମ ଗାଆଁର ସକାଳ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସୈନିକକୁ ସତେକ କରାଏ ବଡ଼ ମା' ବାସି ପଞ୍ଜାଳ । ୭୩ ।

ପରଜାପତିର ତରଳ ତେଣାରେ ପୁଲ ରଙ୍ଗଦିଏ ବୋଲି କଳିର ଛଳାକ ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ କରେ ଅବୋଧ ଶିଶୁଙ୍କ ମେଳି । ୭୪ ।

କବିପାଇଁ ଗାଆଁ ସବୁଜ ତୀର୍ଥ ମନ୍ତ୍ର ମଧୁଝରା ଗୀତ କବିତା ରଙ୍ଗର ଝିଲିମିଲି ଖରା ସକଳ ସାଧନା ବ୍ରତ । ୭୫ ।

ତଉଁରା ମୂଳକେ ସ୍ମିରଣ ସେନେହ ତଳକ ଦାପର ରୁଖା ମନ ମରିର ଅନ୍ତର ତଳେ ବିଦ୍ୟ କଣର ରେଖା । ୭୬ ।

ସଚିର କଣ୍ଠରେ କଥା ଭରିଥିଲା ଯା' ପୁଲ ଶାଗୁଆ ଲତା ସେ ଉଦାସ ଆଖି ସୁନାଳ ଛାଡ଼ିରେ ନାଆଁ ତାର ଚକ୍ରଲତା । ୭୭ ।

ନଈର ଓଠରେ ମିଠାଏ ଶ୍ରାବଣ ବାଞ୍ଛ ପିଣ୍ଡାରେ କୁଟା ମା' ଝାଡ଼ିମାଟି ଘର ମହ ମହ ବାସ୍ନା ହାତଠାରି ତାଙ୍କେ ଥାଁ । ୭୮ ।

ମିଛ ମାଟି ଯୋଡ଼ା ପିଠିରେ ସଦା ସତ ଗାଁ ଠାକୁରାଣୀ ନାରଣ ଯୋଗୀର କେନ୍ଦେରା ଗୀତରେ ଶହେ ରାଣୀଙ୍କ କାହାଣୀ । ୭୯ ।

ବାସିଆ ପୁଅକୁ କାଳିସା ଲାଗିଲେ ହନୁମନ୍ତ ପରି ତିର୍ସ ବାତ୍ୟା ମହାମାରୀ ହତେଇ ଦେବାକୁ ଘସି ଝୁଣା ଧୂଆଁ ପିଏ । ୮୦ । (ଭ୍ରମଣଃ)

କଲମ ଆଇଁ ଉନକା କଥ ବୋଲି ଯୋ ବଡ଼ ଗଣେ ପୁଣ୍ୟ ଦେବା ପର ଲିଖେ ବିନା ଗରବନ୍ କା ମୋଲ, ସାକ୍ଷୀ ହେଁ ଜିନକୀ ମହିମା କେ ପୂର୍ଯ୍ୟ, ତତ୍ତ୍ୱ, କୁତୋଲ, ଖଗୋଲ୍ କଲମ ଆଇଁ ଉନକା କଥ ବୋଲି ...

- ରାଷ୍ଟ୍ରକବି ଶ୍ରୀ ରାମଧାରା ସିଂହ 'ବିନକର'

କମ୍ ଦୁଲ୍ ବୁଝାତା

ଦୀପକ ରଂଜନ ମିଶ୍ର

विनायक दामोदर सावरकर

मेरा आजीवन कारावास

ଅଥ ଯୋଗଦିଏ ଗଦର ପାର୍ଟିରେ । ସେମିତି ଯୋଗେଣ୍ଡ ସୁବକ ଆମେରିକାରେ ପ୍ରକାଶିତ ଗୋଟେ ଖବରକାଗଜରେ ବିନାୟକଙ୍କ ଚେଲିଫଟରେ ଯୋଦା ହୋଇଥିବାର ଏକ ରେଖାଚିତ୍ର ଦେଖେ । ସେ ଚିତ୍ର ତା ଭିତରେ ଆଣେ ଏକ ଅତୁଟ ପରିବର୍ତ୍ତନ । ଏତେ ବଡ଼ ବିଦ୍ୱାନ୍, ଦେଶପ୍ରେମୀ ଯଦି ଆପଣା ଦେଶମାତୃକାର ଉଦ୍ଧାର ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଶେଷରେ ଯାଉ ଆଖ୍ୟାନୁରେ କଳାପାଣି ଦଣ୍ଡ ଭୋଗୁଛନ୍ତି ତଥା ଆପଣା ଜୀବନକୁ ଚିକ ଚିକ କରି ଜାଳୁଛନ୍ତି ତେଲଘଣ୍ଟାରେ ଯୋଦାହୋଇ ତେବେ ସେ କାହିଁକି କିଛି କରି ପାରିବନି ଯେ ଆପଣା ଦେଶମାତୃକା ପାଇଁ ? ସେଇ ରେଖାଚିତ୍ର ଅନେକଙ୍କ ମନରେ ଭାବାନ୍ତର ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ସମର୍ଥ ହୋଇଥିଲା । ସେମାନେ କାଳକ୍ରମେ ଜଣେ ଜଣେ ଗ୍ରାନ୍ଥିକାରୀ ବନିବାକୁ ମନସ୍ତ କରି ଗଦର ପାର୍ଟିରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଚାଲାଣରେ ଆସିଥିବା ନୂଆ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଏସବୁ ଶୁଣି ବିନାୟକ ଭାବନ୍ତି କେଲ ଭିତରେ ତାଙ୍କ ହାତୁଡ଼ଜା ପରିଶ୍ରମ ନିଷ୍ଠିତ ରୂପେ ବ୍ୟର୍ଥ ଯାଇନାହିଁ । ତେଲଘଣ୍ଟାକୁ ଅଧିକ ଅଧିକ ପହୁଥିବା ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ତେଲ ଚେବେ ଥିଲା ରାଷ୍ଟ୍ରର ସ୍ୱାଧୀନତା ନିଗଡେ କରାଯାଇଥିବା ଯକ୍ଷାଦୁଷ୍ଟାନୁରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଆହୁତି ସଦୃଶ । ଏସବୁ ବିନାୟକଙ୍କ ଭିତରେ ଆତ୍ମତୃପ୍ତି ଆଣି ତାଙ୍କୁ ଆହୁରି ଚଳଚଞ୍ଚଳ କରିଥିଲା ।

ନୂଆ ଆସିଥିବା ଚାଲାଣରେ ଥିଲେ ଜଣେ ତେକସ୍ତା ସୁବକ । ତାଙ୍କ ନାଁ ବି ଥାଏ ପରମାନନ୍ଦ । ବାବା ସାହେବଙ୍କ ସହ ସାକ୍ଷାତ୍ ସମୟରେ ସିଧା ହୋଇ ଠିଆ ନହେବାରୁ ବାବା ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ବଡ଼ ଅସହ୍ୟ ଭାଷାରେ ଗାଳିଗୁଳ୍ମ କରନ୍ତି । ପୁରୁଣା ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କର ଏଭଳି ଗାଳି ଦେହସୂତା ହୋଇଯାଇଥିବା ବେଳେ ସୁବକ କଣ କେବେ କାହାଠାରୁ ସେଭଳି ଶୁଣି ନଥିବାରୁ ଖୁବ୍ ରାଗିଯାଇ କଟେରୀ ଭିତରେ ହିଁ ବାବୁଙ୍କ ଗାଳରେ ବ୍ରହ୍ମ ଚାପୁଡ଼ାଟିଏ ବସେଇ ଦିଅନ୍ତି । ଦିନବେଳା ତାରା ଦେଖାଯିବା ସହ କିଛି ସମୟ ବାବା ସାହେବଙ୍କ ମୁଖ କାମ କରିବା ବନ୍ଦ କରିଦିଏ । ଅଧିକ୍ରମମାନେ ସୁବକକୁ ଭଲକରି ଭଲମ ମଧ୍ୟମ ଦେଇ ଲହୁଲହାଣ କରିପକାନ୍ତି । କଥା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଏ । କେଲରୁକୁ ଚାପୁଡ଼ା ମାରିବା କ'ଣ ଏମିତି ସେମିତି କଥା ହୋଇଛି ? ଉପଯୁକ୍ତ ଦଣ୍ଡ ବିଧାନ କରିବାକୁ ଯାଉ ତାଙ୍କୁ ଚିରଶ ଦେବ ପ୍ରହାରର ନିଷ୍ଠି ନିଆଯାଏ । ତାଙ୍କୁ ତିନିକାଠିଆରେ ଶକ୍ତ ଭାବରେ ବାନ୍ଧି ଦେବମାତୃ ଦିଆହୁଏ । ପିଠି ତଥା ନିତମ୍ଭର ଚମଡ଼ା ପାଟି ମା'ଏ ବୁକୁଡ଼ା ବୁକୁଡ଼ା ଛିବକି ପଡ଼େ ପ୍ରତି ପ୍ରହାରରେ । ହେଲେ ସୁବକଙ୍କ ପାଟିକୁ ଶବ୍ଦଟିଏ ସୁଜା ବାହାରେନି । ପଥର ଭଳି ଦୃଢ଼ ରହି ସେ ସହିଯାଆନ୍ତି ସବୁକ୍ଷଣ । ମାତ୍ର ପରେ ପ୍ରାଥମିକ ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ପାଖକୁ ନେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ତାଙ୍କୁ କେଲ କୋଠା ଭିତରେ ପକେଇ ଦେଇ କବାଟ ବନ୍ଦ କରିଦିଆଯାଏ । ଆଖ୍ୟାନୁରେ ରାଜବନ୍ଦୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦେବମାତୃର ଏଭଳି ଥିଲା ପ୍ରଥମ ଘଟଣା । ଏଇ ମାତ୍ର ପାଇଁ ପରମାନନ୍ଦଙ୍କୁ ଆଦୌ ଦୁଃଖ ଲାଗେନି । କାରଣ ସେ ନିଜେ ପ୍ରଥମେ ବାବା ସାହେବଙ୍କୁ ପିଟିଆନ୍ତି । ଏହାଦ୍ୱାରା ରାଜବନ୍ଦୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠାରେ ଦୁଃି ହୁଏ । ସେମାନେ ବାରାକ ଅଭିଭୂ ଗାଳିଗୁଳ୍ମକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହରତାଳ ତଥା କାର୍ଯ୍ୟବନ୍ଦ କରିବାକୁ ନିଷ୍ଠି ନିଅନ୍ତି । ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକ ସେମାନଙ୍କୁ ଆସି ବୁଝାଇବା ସହ ବାରାକ ଆଉ ସେଭଳି ଭାଷାରେ ଗାଳି ନଦେବା ପାଇଁ ଚାରିବ କରନ୍ତି । ରାଜବନ୍ଦୀଙ୍କୁ କହନ୍ତି ଯାହାଦ୍ୱାରା ଯେତିକି କାମ ସମ୍ପଦ ସେତିକି କରିବା ପାଇଁ । କାର୍ଯ୍ୟବନ୍ଦ କରିବା ଭିତର ନୁହେଁ । ବୁଝାମଣା ଫଳରେ ପୁଣି କେଲରେ ପରିସ୍ଥିତି ସାମାନ୍ୟ ହେବାକୁ ଲାଗେ ।

ଗଦର ଗ୍ରାନ୍ଥର ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କ ଆସିବା ପରେ କେଲ ଭିତରେ ବିନାୟକଙ୍କର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ବୃଦ୍ଧି ବାବା ସାହେବଙ୍କୁ ଖୁବ୍ ଅସହକ ମନେହୁଏ । ସେଥିରେ ଲଗାମ୍ ଲଗାଗଲେ କେଲରେ ବିଶ୍ୱଖଳା ଦେଖାଦେବା ସୁନିଷ୍ଠିତ । ସେଥିପାଇଁ ସେ କେଲ ବଳେ କୌଶଳେ ବିନାୟକଙ୍କୁ କାନ୍ଦୁ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି । କେଲ ଭିତରେ ଉତ୍ସୁଧିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅସହ୍ୟ ପଛରେ ବିନାୟକଙ୍କ ହାତ ଥିବାକଥା କହି ସେ ବିନାୟକଙ୍କୁ ବଦନାମ୍ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି । ବାରାକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଥରେ ଜଣେ ଗୋଟେ ଛୁରୀ ଆଣି ବିନାୟକଙ୍କ ଗାଧୁଆ କାଗାରେ ଲୁଚାଇ ରଖିଦିଏ ତଥା ଜଣେ ହିନ୍ଦୁ ବନ୍ଦୀ ସାକ୍ଷୀ ଦେବପାଇଁ ପ୍ରେମିତ କରେ ଯେ ବିନାୟକ କେଲର କୌଶଳି ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେଇ ଛୁରୀଟି ସଂଗ୍ରହ କରି ଲୁଚାଇ ରଖିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ହିନ୍ଦୁ ବନ୍ଦୀ ଜଣକ ଭିତରେ ଭିତରେ ବିନାୟକଙ୍କୁ ଶୁଣା କରୁଥିବାରୁ ତା' କଥାରେ ହିଁ କୁ ହିଁ ମାରି ସବୁ ଆସି ବିନାୟକଙ୍କୁ କହିଦେବାରୁ ବାରାକ ଯୋକନା ପକ୍ଷ ହୋଇଯାଏ ।

ବାରା ସାହେବ ଥିଲେ କେଲରେ ପରମଶୂର । ସବୁ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟେ ବଡ଼ ଆଡ଼କ । ତାଙ୍କ ନାଁ ଶୁଣିଲେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଅପରାଧୀ ମଧ୍ୟ ଭୟରେ ଧରି ଯାଉଥିଲେ । ସେ ଥିଲେ ସ୍ୱାଭାବତଃ ଖୁବ୍ ନିଷ୍ଠୁର । ସେଭଳି ହେବା ମଧ୍ୟ ସ୍ୱାଭାବିକ । ଚୋର, ଡାକ୍ତ, ବଦନାମ୍ ତଥା ହତ୍ୟାକାରୀଙ୍କୁ ନିଜ ଦେଶରେ ରଖିବା ଅସମ୍ଭବ ମନେ ହେବାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଶାନ୍ତର ଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରି ଆଖ୍ୟାନୁକୁ ଅଣାଯାଇଥାଏ । ସେମାନଙ୍କୁ ସେଠିକା କେଲ ଭିତରେ ସମାଜିକା କିଛି ସାଧାରଣ କଥା ନଥିଲା । ଦର୍ଷ ଦର୍ଷ ଧରି ସେଇମାନଙ୍କ ଗଣେରେ ରହି ରହି ସେମିତି ନିଷ୍ଠୁର

ବିନିଯାଇଥାନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ କିନ୍ତୁ ଥିଲେ ଖୁବ୍ ସ୍ନେହୀ ତଥା ଧର୍ମପରାୟଣା । ବନ୍ଦୀଙ୍କ ସହ ଏଭଳି ନିଷ୍ଠୁର ଆଚରଣ ନକରିବା ପାଇଁ ସେ ସବୁବେଳେ ଆପଣା ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଉଥିଲେ । କେବେ କେବେ ଆଚରଣ ନକରିବା ପାଇଁ ସେ ତାଙ୍କ ପରିଚିତ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ଆସୁଥିଲେ । ବାବା ସାହେବଙ୍କର ଥିଲା ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଝିଅ । ଖୁବ୍ କୁଣ୍ଡିମତା । ରେଳୁନ୍ଦରେ ମେଟ୍ରିକ୍ ପାଶ୍ କରିବା ପରେ ସେ ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ସ୍କୁଲରେ ଶିକ୍ଷକତା କରୁଥାଏ । ବାପାମା'ଙ୍କୁ ଦେଖାକରିବାକୁ ଆଖ୍ୟାନୁ ଆସିଲେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ବିନାୟକଙ୍କୁ କେଟିବାକୁ ଆସେ । ତାଙ୍କ ସହ ବିଭିନ୍ନ ବିଷୟରେ ଘଣ୍ଟା ଘଣ୍ଟା ଆଲୋଚନା କରେ । ତାଙ୍କ ରଚିତ ଇଂରାଜୀ କବିତାଗୁଡ଼ିକ ଖୁବ୍ ମନଯୋଗର ସହ ଶୁଣେ । ପରିବାର ସହିତ ଆସିଥିବା ବେଳେ ବାବା ସାହେବଙ୍କ ବନ୍ଦୀହାର ଥାଏ ଖୁବ୍ ବନ୍ଧୁକ୍ରମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ।

୧୯୧୫ ମସିହା ପରେ ବିନାୟକଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟରେ ଅବନତି ଦେଖାଦିଏ । କେଲ ଭିତରର ଅସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକର ପରିବେଶ, ଅତ୍ୟଧିକ ଶାରୀରିକ ପରିଶ୍ରମ ତଥା ଦରସିଝା ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ତାଙ୍କ ହଜମ ଶକ୍ତି ଖୁବ୍ କମିଯାଏ । ରୁଚି ଭାତ କିଛି ବି ହଜମ ନହେବାରୁ ଅନେକ ଦିନ ସେ ପେଟ ପିଇ ଜୀବନଧାରଣ କରନ୍ତି । ମାତ୍ର ନାଳଝାଡ଼ା ଲାଗିରହେ । ମଝିରେ ମଝିରେ ଚର୍ହିରେ ରକ୍ତ ମଧ୍ୟ ପଡ଼େ । ସେଠାରେ ପ୍ରାୟତଃ ଗଲେ କଟକଣା ଥିବାକୁ ଫେଟି ହୋଇ ବାରମ୍ବାର ତଳକ ଦେଖାଉବା ବୋଲା ସେ ଘୋର ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୁଅନ୍ତି । ବନ୍ଦୀର ଗୋଟା ଅତ୍ୟଧିକ ବଢ଼ିଲେ ଯାଉ ତାକୁ ତାଙ୍କର ଦେଖା କରିବାକୁ ଆସନ୍ତି । ସେତେଦିନ ଯାଏ ବନ୍ଦୀକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡ଼େ । ବିନାୟକ ଠାକୁରଙ୍କୁ ମନେ ମନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତିରେ ଶୌଚ କଲାବେଳେ ଯେମିତି ସେଥିରେ ନାଳ ଓ ରକ୍ତ ପ୍ରସୂର ମାତ୍ରାରେ ପଡ଼ୁ । ନାଳ କି ରକ୍ତ ନଦେଖିଲେ ତାଙ୍କର ବନ୍ଦୀ ଜଣକ ବାହାର କରୁଛି ଭାବି ଚିକିତ୍ସା ନକରି ଚାଲିଯିବ । ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ବଡ଼ଭାଇଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ନିଜ ଖାଦ୍ୟ ନିଜେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ମିଳିଯାଆନ୍ତା । ତାଙ୍କ ସହ ବାମନୁରାଓ ଯୋଶା ମଧ୍ୟ ମିଶିକରି ରୋଷେଇ କରୁଥାନ୍ତି । ତାତ୍ୟାରେ ଦେହ ଭଲ ନଥିବା ଶୁଣି କେବେ କେମିତି ବଡ଼ଭାଇ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଲୁଚେଇ କରି ନଡ଼ିଆ ଶବ୍ଦେଇରେ ତାଳି କିମ୍ପା ତରକାରୀ ଚିକିଏ ପଠାଇ ଦିଅନ୍ତି । ତାହା ବିନାୟକଙ୍କୁ ଅତୁଟ ଭଳି ମନେ ହେଉଥିଲା । ହାତ ଚାଟି ଚାଟି ଖାଉଥିବା ବେଳେ ଲୁହ ଦି'ଠୋପା ଝରି ପଡୁଥାଏ ତତ୍ୟାଗରେ । ଉପଯୁକ୍ତ ଚିକିତ୍ସା ଅଭାବରେ ଦିନକୁ ଦିନ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟରେ ଆହୁରି ଅବନତି ଦେଖାଦିଏ, କୁର ଲାଗିରହେ । ତଥାପି ଊଷଧ ମୂଲ୍ୟ ଥାଏ ଖୁବ୍ ।

ଏଇ ସମୟରେ ଗଦର ଗ୍ରାନ୍ଥର ଜଣେ ମୁଖ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବାବା ଭାନ୍ସିଂହଙ୍କ ସହ ଅସହ୍ୟ ଘଟିଯାଏ । ବସସାଧିକ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ସେ କେଲ ଭିତରେ କଠିନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆଣି ଅସମର୍ଥ । ସେଇ କାରଣ ଦର୍ଶାଇ ସେ କାମ କରିବାକୁ ସ୍ୱପ୍ନ ମନା କରିଦିଅନ୍ତି । ଦୁଃି ଶିଖ୍ ଜଣକର ଏଭଳି ରୋକିଠୋକି ବ୍ୟବହାରରେ ଭାଷଣ ରାଗିଯାଆନ୍ତି ବାବା ସାହେବ । କେଲ କୋଠରୀ ଭିତରୁ ପଶିଆସି ଖୁବ୍ ଗାଳି ଗୁଳ୍ମ କରନ୍ତି । କେଲର ବୋଲି କେତେ ବା ମୁଖ ପୋତି ଜଣେ ନିଜ ମା ଭଉଣୀଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅପସନ୍ନ ଶୁଣିବେ ? ଶେଷକୁ ସେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ୟକ୍ତ ହୋଇ ଗାଳି ଦେବା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି । ପଞ୍ଜାବୀ ଗାଳି ମାନେ ଠୋ ଠୋ ଗାଳରେ ଚାପୁଡ଼ା ବାଜିଲା ଭଳି । କାନମୁଣ୍ଡା ଝାନ୍ ଝାନ୍ କରିବ ଶୁଣୁଥିବା ଲୋକର । ବନ୍ଦୀର ଏଭଳି ଦୃଶ୍ୟାହସ ଦେଖି ବାରୀ ପାଖରେ ଥିବା ଖୁର୍ଦ୍ଦର ମାନଙ୍କୁ ତାକୁ ଠିକ୍ କରିଦେବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତି । ଠିକ୍ କରିବା ମାନେ କେଲ ଭାଷାରେ ପ୍ରସୂର ମାତ୍ର ଦେବା । ଆଠ ଦଶକଣ ଖୁର୍ଦ୍ଦର ଠୋକା ବାଡ଼ି ଧରି କୋଉଠିକୁ ସ୍ଥାନଚରଣର କୋଠରୀ ଭିତରକୁ ପଶିଯାଆନ୍ତି । ଦୁଃି ଜଣକ କିଲିକି ବା ପ୍ରତିରୋଧ କରିପାରିବେ ଏମିତି ସାମୁହିକ ଆକ୍ରମଣ ? ସେମାନେ ସହକରେ ତାଙ୍କୁ କାନ୍ଦୁ କରି ନିର୍ଦ୍ଦାୟ ପିଟନ୍ତି । ନାକ, କାନ, ମୁଖ କିଛି ବି ବାକି ରହେନି । ପ୍ରସୂର ରକ୍ତସ୍ରାବ ହୁଏ ତାଙ୍କ ଶରୀରରୁ । ତାଙ୍କ କରୁଣ ଚିତ୍ତାବରେ ସେଲୁଧ୍ୟଲାର କେଲର ନିର୍ଜୀବ ଇଟା ପଥରର କାନ୍ଦୁ ମଧ୍ୟ ଧରିଉଠେ । ହେଲେ ସାମାନ୍ୟ ବିକିଏ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ମଧ୍ୟ ନଥାଏ ବାରୀ ସାହେବଙ୍କର । ସାତଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମିତି କୋଠରୀ ଭିତରେ ବନ୍ଦୀ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ି ରହିଛି ବାବା ଭାନ୍ସିଂହ । ଶେଷକୁ ପରିସ୍ଥିତି ଅତ୍ୟଧିକ ଗୁରୁତର ହେବାରୁ ତାଙ୍କୁ କେଲ ଭିତରେ ଥିବା ରୁଗଣାଳୟକୁ ଅଣାଯାଏ । ହେଲେ ସେତେବେଳକୁ ଅନେକ ବିଳମ୍ବ ହୋଇ ସାରିଥାଏ । ସେ ବେହୋସ ଅବସ୍ଥାରେ କିମ୍ପା ଅର୍ଦ୍ଧଚେତନ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ିରହୁଥାନ୍ତି । ସେଇ ସମୟରେ ଅତ୍ୟଧିକ କୁରରେ ପଡ଼ିତ ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ବିନାୟକଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ରୁଗଣାଳୟକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ କରାଯାଇଥିଲା । ତିନି ଦିନଦିନ ପରେ ବିନାୟକଙ୍କୁ ସେଠାରୁ ପୁଣି କେଲର କୋଠରୀ ଭିତରକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ କରାହୁଏ । ଭାନ୍ସିଂହଙ୍କ କିନ୍ତୁ ଆଉ କୋଉଠିକୁ ସ୍ଥାନଚରଣର କୋଠରୀ ଭିତରକୁ ହିଁ ଆସେନି । ସେମିତି ଅଚେତ ଅବସ୍ଥାରେ ପ୍ରାୟ ମାସେ କାଳ ରୁଗଣାଳୟରେ ପଡ଼ି ପଡ଼ି ଶେଷକୁ ଶହାଦ୍ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଦେହାନ୍ତ ଯୋଗୁଁ ଖୁବ୍ ଉଦାସ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ବିନାୟକ । ରାଜବନ୍ଦୀମାନେ ବାରାକ ଏଭଳି ବ୍ୟବହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ସହେତେବେଳେ । ତେଣୁ ସେ ନିଜକୁ ଆନ୍ଦୋଳନରୁ ଯଥାସମ୍ଭବ ଦୂରେଇ ରଖି ଖବର ପ୍ରେରଣା କରିବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଜକୁ ନିୟୋଜିତ କରନ୍ତି । ଭ୍ରମଣଃ.....

କଳାପାଣିରେ ଗଦର ବାହିନୀ

ଇଂଲଣ୍ଡ ଓ କର୍ମୀନା ଭିତରେ ଯମାଯୋଗ ଲଢ଼େଇ ଚାଲିଥାଏ । କର୍ମୀନା ସୁକ୍ଷପୋତ ଗୁଡ଼ିକର ଭାରତୀୟ ଉପକ୍ରମରେ ଉପସ୍ଥିତ ଖୁବ୍ ଭୟ ସୃଷ୍ଟିକରେ ଭାରତୀୟଙ୍କ ମନରେ । ବ୍ରିଟିଶ୍ ଅଧିକାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଦ ଗଣନ୍ତି । ଏଇ ସମୟରେ ଏମ୍ପେର ନାମକ କର୍ମୀନା ସୁକ୍ଷପୋତ ଆଖ୍ୟାନୁ ଚାରିପଟେ ବାରମ୍ବାର ଚକ୍ରର କାଟିବାକୁ ଲାଗେ । ଯୋଡ଼ିବେଳରେ ସାଧାରଣ ଲୋକେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହୁଅନ୍ତି ବିନାୟକଙ୍କୁ କେଲକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏଇ କାହାଙ୍କ ଆସିଛି ବୋଲି । କୁଆଡ଼େ ବିନାୟକଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାରକାରୀକ ସାହାଯ୍ୟରେ କେଲ ଭିତରୁ ଉଠାଇ ନେବାର ଯୋଜନା କରୁଛି କର୍ମୀନା । ଏସବୁ ହୁଏତ ଉଡ଼ା ଖବର ହୋଇପାରେ କିନ୍ତୁ ତାହା ଶୁଣି କେଲର ଅଧିକାରୀମାନେ ବେଶ୍ ସକ୍ରିୟ ହୋଇଉଠନ୍ତି । ବିନାୟକଙ୍କୁ ତାଙ୍କ କୋଠରୀ ଭିତରୁ ଆଉ ବାହାରକୁ ଛଡ଼ାଯାଏ ନାହିଁ । ତାଙ୍କ ଚାରିପଟେ ଚବିଶ ଯକ୍ଷିଆ ପହରା ବସାଇ ଦିଆଯାଏ । କର୍ମୀନା କାହାକୁବୁଦ୍ଧିକର ଉପସ୍ଥିତ ଯୋଗୁଁ ବର୍ମା, କଳିକତା କିମ୍ପା ମାତ୍ରାସବୁ ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ସହସ୍ତି ପାଲୁ ନଥିବାରୁ ଘୋର ଖାଦ୍ୟ ସଂକଟ ଦେଖାଦିଏ ଆଖ୍ୟାନୁରେ । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତି ଲାଗିରହେ ପ୍ରାୟ ତିନିମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ତା' ପରେ ଥରେ ଧାରେ ପରିସ୍ଥିତି ସୁଧୁରିବାକୁ ଲାଗେ । ଆଖ୍ୟାନୁରେ ପୁଣି ନୂଆ ଚାଲାଣ ଆସି ପହଞ୍ଚେ । ଏଥର ପ୍ରାୟ ଚାଲିଛି ପଚାଶ ଜଣ ଶିଖ୍ ଆସିଆନ୍ତି ସେଲୁଧ୍ୟଲାର କେଲକୁ ଆକାନ୍ଦନ କେଲକୁ ଉଦ୍ଧାରବାକୁ । ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ଆଧାଡି ଗଦର ଗ୍ରାନ୍ଥର ଅଭିଯୁକ୍ତ । ଆମେରିକାରୁ ସଂଗଠିତ ହୋଇ ଏମାନେ ଆସିଥିଲେ ଦେଶ ମାତୃକାକୁ ଫିରଙ୍ଗୀଙ୍କ କବଳରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ । କିନ୍ତୁ କୁପାଳସିଂହ ନାମକ ଦେଶପ୍ରେମୀ ଲାଗି ତାଙ୍କର ଗ୍ରାନ୍ଥି ଯୋକନା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଫଳ ହେବାସହ ସମସ୍ତେ ଗିରଫ ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତି । ଅନେକଙ୍କୁ ଫାଣା କିମ୍ପା ଆକାନ୍ଦନ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ ।

ଏଇ ଗଦର ଗ୍ରାନ୍ଥର ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କ ସହ ଆସିଆନ୍ତି ପ୍ରଫେସର ପରମାନନ୍ଦ । ଇଣ୍ଡେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଜଣେ ଆର୍ଯ୍ୟସମାଜୀ ପ୍ରଚାରକ ହୋଇଥିବାରୁ ଯାକୁ 'ଭାଇ ପରମାନନ୍ଦ' ବୋଲି ସମସ୍ତେ ସନ୍ଧ୍ୟେଧନ କରିଥାନ୍ତି । ଯାଙ୍କ ସହ ବିନାୟକଙ୍କର ପୂର୍ବରୁ ଲକ୍ଷ୍ମଣରେ ରହୁଥିବା ସମୟରୁ ଥାଏ ପରିଚିତି । ଏହି ବିଷୟରେ ବ୍ରିଟିଶ୍ ଅଧିକାରୀମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଜାଣିଥିବାରୁ କେଲ ଭିତରେ ଉଦ୍ଧାରକୁ ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନାମ୍ୟ ରଖାଯାଇଥିଲା । ହେଲେ ହଠାତ୍ ଦିନେ ଉଦ୍ଧାରକାରୀ ସାକ୍ଷାତ ହୋଇଯାଏ କାମ କରିବା ଜାଗାକୁ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ । ଗଦର ଗ୍ରାନ୍ଥର ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ପୂର୍ବରୁ ବିନାୟକଙ୍କୁ ଜାଣିଥାନ୍ତି । ଅନେକେ ତାଙ୍କ ରଚିତ ପୁସ୍ତକ ତଥା ଆଲେଖ୍ୟ ପଢ଼ି ଗ୍ରାନ୍ଥିକାରୀ ହେବାକୁ ମନସ୍ତ କରିଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ବିନାୟକଙ୍କୁ ଆଖ୍ୟାନୁରେ ଦେଖି ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଜଣାଇବା ସହ ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ତାଙ୍କର ମତାମତ ଲୋଡ଼ନ୍ତି । ଏହା ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଅଧିକାରୀମାନେ ଆଦୌ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ବିନାୟକଙ୍କୁ ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସବୁବେଳେ ଅଲଗା ରଖିବାକୁ ଯେତେ ଉଦ୍ୟମ କଲେ ବି ତାହା ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରେନାହିଁ । ଜଣେ ଶିଖ୍ ସୁବକ ପ୍ରଥମ ସାକ୍ଷାତ୍ ବେଳେ ବିନାୟକଙ୍କର ପାଦଚୁଲ୍ଲ କୁହାର କରେ । ସେ ଆମେରିକାରେ ଥିଲାବେଳେ ଖୁବ୍ ରଙ୍ଗାଳା ସୁଭାବର ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ହଠାତ୍ ଦିନେ ବିନାୟକଙ୍କ ରଚିତ '୧୮୫୭- ପ୍ରଥମ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମ' ବହିଟି ପାଠ ସେ ପଢ଼ିବା ଆରମ୍ଭ କରେ । ଯେତେ ଯେତେ ଆଗକୁ ବଢୁଥାଏ ସେତେ ସେତେ ତା' ଭିତରେ ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖାଦେବାକୁ ଲାଗେ । ବହି ପଢ଼ି ସାରିବା ବେଳକୁ ସେ ବନିଯାଇ ସାରିଥାଏ ଏକ ଗ୍ରାନ୍ଥିକାରୀ ।

ଜିଲ୍ଲାସ୍ତରୀୟ ବିଶ୍ୱ ପ୍ରାଣୀ ଚିକିତ୍ସା ଦିବସ ପାଳିତ

ବାଲେଶ୍ୱର, ୩୦/୦୪ (ନି.ପ୍ର): ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲା ପ୍ରାଣୀ ସମ୍ପଦ ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ବିଶ୍ୱ ପ୍ରାଣୀ ଚିକିତ୍ସା ଦିବସ ପାଳିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଆୟୋଜିତ ଜିଲ୍ଲାସ୍ତରୀୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳ କେ ସୁଦର୍ଶନ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଇ

ବାଲେଶ୍ୱର, ୩୦/୦୪ (ନି.ପ୍ର): ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲା ପ୍ରାଣୀ ସମ୍ପଦ ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ବିଶ୍ୱ ପ୍ରାଣୀ ଚିକିତ୍ସା ଦିବସ ପାଳିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଆୟୋଜିତ ଜିଲ୍ଲାସ୍ତରୀୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳ କେ ସୁଦର୍ଶନ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଇ

ବାଲେଶ୍ୱର, ୩୦/୦୪ (ନି.ପ୍ର): ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲା ପ୍ରାଣୀ ସମ୍ପଦ ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ବିଶ୍ୱ ପ୍ରାଣୀ ଚିକିତ୍ସା ଦିବସ ପାଳିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଆୟୋଜିତ ଜିଲ୍ଲାସ୍ତରୀୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳ କେ ସୁଦର୍ଶନ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଇ

ସରି ସରି ଆସୁଛି ଆଦିବାସୀ ମେଳା

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୩୦/୦୪ (ନି.ପ୍ର): ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତି ଓ ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି ଉନ୍ନୟନ, ସଂଖ୍ୟାଲଘୁ ଓ ସମ୍ଭାଷଣ କଲ୍ୟାଣ ବିଭାଗ ଆନୁକୂଲ୍ୟରେ ଅପ୍ରେଲ ୨୩ ତାରିଖରୁ ଚାଲିଥିବା ଆଦିବାସୀ ମେଳା ଆଜି ଅଷ୍ଟମ ଦିନରେ ପହଂଚିଛି । ଏହି ମେଳାରେ ରାଜ୍ୟର ଜନଜାତି ସ୍ତରୀୟ ସହାୟକ ଗୋଷ୍ଠୀର ସଦସ୍ୟମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ପାଦିତ ଓ ସଂଗୃହୀତ ସାମଗ୍ରୀର ବିକ୍ରି ଖୋଲିଛନ୍ତି । ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ କଳା, ହସ୍ତଶିଳ୍ପ, କୃଷିଜାତ ସାମଗ୍ରୀକୁ ରାଜଧାନୀବାସୀ ଦେଖିବା ଓ କିଣିବା ପାଇଁ ଏହି ମେଳା କରିଆରେ ଅତ୍ୟୁତ ସୁଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ଏଥିରେ ସମୁଦାୟ ୧୦୦ଟି ଖଣ୍ଡ ଖୋଲିଥିବାବେଳେ ଏ ସବୁରେ ଜନଜାତି ବର୍ଗର କଳାକୃଷକତା ଓ କାବିକାନ୍ଦିତା ପ୍ରମାଣ କରାଯାଇଛି । ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକର ଜୈବିକ ଗୁଣ ଏ ଯାବତ୍ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ରହିଛି ବୋଲି ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ଯେଉଁ ଦୃଢ଼ ଧାରଣା ରହିଛି, ତାହା ହିଁ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ ଆକୃଷ୍ଟ କରୁଛି ଆଦିବାସୀ ମେଳାକୁ । ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କର

କିନ୍ତୁ ଯୋଗୁଁ କିଛି ସମୟ ଚଳଚଂଚଳ ହୋଇଉଠୁଛି ମେଳା ପରିସର । ଚଳିତ ବର୍ଷ ଆଦିବାସୀ ମେଳାର ଏକ ବଡ଼ ବିଶେଷତ୍ୱ ହେଉଛି, ରାଜ୍ୟର ପୁରପଲ୍ଲୀରେ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ସ୍ତରୀୟ ସହାୟକ ଗୋଷ୍ଠୀର ମହିଳାଙ୍କ ବ୍ୟାପକ ଅଂଶଗ୍ରହଣ । ବିଭିନ୍ନ ଜିଲ୍ଲାର ସମ୍ପୃକ୍ତ ଆଦିବାସୀ ଉନ୍ନୟନ ସଂସ୍ଥା (ଆଇଡିଟିଏ) ସହାୟତାରେ ସେମାନେ ମେଳା ପରିସରକୁ ଆସି ଦେପାଉରାଣିକ୍ୟର ପସରା ମେଳାର ଦେଇଛନ୍ତି । ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପାଦିତ କାଦ୍ୟାଣ୍ୟ ଯଥା-ବାସୁମତୀ ଚାଉଳ, ମୁଗ, ବିରି, ମାଝିଆ, ପାଲୁଆ, ରାଶି ଆଦି କିଣିବାକୁ ଦର୍ଶକଙ୍କ ଯେତିକି ଆଗ୍ରହ ପରିଲକ୍ଷିତ ହେଉଛି, ସେତିକି ଆଗ୍ରହ ରହୁଛି ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ବଡ଼ି, ପାମ୍ପୁ, ଆଗାର, ହଳଦୀଗୁଣ୍ଡ ଓ ଫୁଲଖାତୁ ଆଦି କିଣିବା ପାଇଁ । ଆଜି ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ମୁଖ୍ୟ ମଂଚରେ ରାଜରଞ୍ଜନପୁର ଅଞ୍ଚଳର ଭୂମିକ ନାଟ ଏବଂ କଳସା ନାଟ, କରଞ୍ଜିଆର ହୋ ନାଟ, ବାରିପଦାର ବାହୁଡ଼ି ନାଟ, ଚନ୍ଦ୍ରବିରିର ସଭା ନାଟ ଏବଂ ବାରିପଦାର ଝେନ ନାଟ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଦର୍ଶକମାନଙ୍କର ଆକର୍ଷଣ କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ହୋଇଥିଲା ।

ନାବାଳିକା ଦୁଷ୍ଟମକାରୀକୁ ୭ବର୍ଷ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ

ବାଲେଶ୍ୱର, ୩୦/୦୪ (ନି.ପ୍ର): ନାବାଳିକା ଦୁଷ୍ଟମ ମାମଲାର ବିଚାର କରି ବାଲେଶ୍ୱର ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ଓ ଦୌରାଳକ ତଥା ସେଶାଳ କକ ଜଗଦୀଶ ପ୍ରସାଦ ମହାନ୍ତି ଅଭିଯୁକ୍ତ ଶ୍ରେଣୀ ଦେହେରାକୁ ୭ବର୍ଷ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ସହ ୧୧ହଜାର ଟଙ୍କାର ଜରିମାନା ଅବେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ବାଲେଶ୍ୱର ସହରର ଅନ୍ତରାଳକୁ ଅଞ୍ଚଳର ଜନେକ ନାବାଳିକା ନିଜର ମୋବାଇଲ ଫୋନ ମରାମତି ପାଇଁ ୨୦୧୨ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ୨୯ ତାରିଖରେ ଫାଣ୍ଡିକକୁ ସୁଦାମା ହୋତେଲ

ଗଳି ମୋବାଇଲ ଦୋକାନରେ ଦେଇଥିଲେ । ସମ୍ପ୍ରାହ ପରେ ଅର୍ଥାତ ନଭେମ୍ବର ୬ ତାରିଖରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ନାବାଳିକା ଫାଣ୍ଡିକକୁ କଟେରୀ ଗଡ଼ାଣକୁ ପରିବା କିଣିବାକୁ ଯିବା ବେଳେ ସେହି ଦୋକାନରେ କାମ କରୁଥିବା ବକ୍ସା ଥାନା ଅନ୍ତର୍ଗତ ହଳଦୀପଦା ଅଞ୍ଚଳର ଶରତ ଦେହେରାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଉତ୍ତର ଦେହେରା (୩୩) ତାଙ୍କୁ ମୋବାଇଲ ମରାମତି ସମ୍ପର୍କରେ ସୁଦାମା ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଗୋଟି ଖରାପ ଥିବା ଯୋଗୁଁ ତାଙ୍କୁ ନେଇ ନାଲିଆବାଗ ଅଞ୍ଚଳ ଘରେ ଛାଡ଼ିଦେବାକୁ ଅନୁରୋଧ

ଉଦଳା ଏନ୍.ଏ.ସି. ଖୁର୍ଦ୍ଧା ନଂ ୧୦ ବାସିନ୍ଦାଙ୍କ ପାଇଁ ଜନଶୁଣାଣୀ ଶିବିର

ଉଦଳା, ୩୦/୦୪ (ନି.ପ୍ର): ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁସାରେ ଆଜି ଏପ୍ରିଲ ୩୦ ତାରିଖ ଶିବିର ଦିନ ୧୦ ଘଟିକା ସମୟରେ ଉଦଳା ବିଜ୍ଞାପିତ ଅଞ୍ଚଳ ପରିଷଦର ଖୁର୍ଦ୍ଧା ନଂ ୧୦ (ଗୋପବନ୍ଧୁନଗର) ବାସିନ୍ଦା ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ଥାନୀୟ ଉଚ୍ଚପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପରିସରରେ ନଗରପାଳ ପ୍ରମିଳା ପଣ୍ଡାଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ଜନଶୁଣାଣୀ ଶିବିର ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଯାଇଛି ।

ଭୋଳ, ଖୁର୍ଦ୍ଧା ନଂ-୧୦ ରୁ କାଉନସିଲର ଉର୍ମିଳା ନାୟକ, ଖୁର୍ଦ୍ଧା ନଂ ୧ ର କାଉନସିଲର ଧିରେନ୍ଦ୍ର ଖଟ୍ଟୋଲଖ୍ୟ, ଉଦଳା ଓକିଲ ସଂଘର ସଂପାଦକ ତଥା ବିଜ୍ଞାପିତ ଅଞ୍ଚଳ ପରିଷଦର ଆଇନ ପରାମର୍ଶ ଦାତା ବସନ୍ତ କୁମାର ପରିଡ଼ା, ଯଜ୍ଞନାରାୟଣ ମହାନ୍ତିଙ୍କ ସମେତ ବିଜ୍ଞାପିତ ଅଞ୍ଚଳ ପରିଷଦ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର କର୍ମଚାରୀ ପ୍ରଭାଶିଷ

ବିଦାୟ କାଳୀନ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ସଭା

ଜଳେଶ୍ୱର, ୩୦/୪ (ନି.ପ୍ର): ଜଳେଶ୍ୱର ବୁକ୍ ଅର୍ଗନାଇଜିଂ ସୋସାଇଟିର ଶ୍ରୀମତୀମାନେ ନୋଡାଲ ଉ.ପ୍ରା ବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ ଅନନ୍ତ କୁମାର ଦେହେରାଙ୍କ ବିଦାୟ କାଳୀନ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ସଭା ଆଜି ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇ ଯାଇଛି । ସରପଂଚ ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତା କରିଥିବା ବେଳେ ବିରଓ ଭାଗିରଥ ଗିରି ଯୋଗ ଦେଇ ଜଣେ ଆଦର୍ଶ ଶିକ୍ଷକର ଅବସର ହୋଇ ପାରେ ବୋଲି କହିଥିଲେ । ମୁଖ୍ୟବକ୍ତା ଭାବେ କପିଳେଶ୍ୱର ମହାନ୍ତି ଓ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଖଗେନ୍ଦ୍ର ସାହୁ ଯୋଗ ଦେଇ ଆଦର୍ଶ ଶିକ୍ଷକ ସୁସ୍ୱ ସମାଜ

ଗଠନ କରେ ବୋଲି କହିଥିଲେ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଡ. ଅଜିତ ମହାନ୍ତି, ସତ୍ୟଜିତ ସାହୁ, ଏବିଏଓ ସୁଶାନ୍ତ ଜେନା, ସତ୍ୟମୟ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ, ଗୁରୁପ୍ରସାଦ ରାଉତ, ବି.ଆର୍.ସି କୁମ୍ଭର ଫାଓ, କୁମ୍ଭର ରଂଜନ ଜେନା ଓ ଭାରପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ ଜ୍ୟୋତିକେଶ ପ୍ରଧାନ ପ୍ରମୁଖ ବକ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରି ଶ୍ରୀ ଦେହେରାଙ୍କ ଶିକ୍ଷକତା ଜୀବନର ସ୍ମୃତି ବଞ୍ଚାଣୀଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ଉପଭୋକନ, ପୁଷ୍ପଗୁଚ୍ଛ ଦେଇ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏଥିରେ ଗ୍ରାମର ବହୁ ଅଭିଭାବକ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ।

ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କୁ ଅବସରକାଳୀନ ବିଦାୟ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା

ଉତ୍କଳ, ୩୦/୦୪ (ନି.ପ୍ର): ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଅରୁଣ କୁମାର ମହାପାତ୍ର ଆଜି ସରକାରୀ ଚାକିରୀରୁ ସେବା ନିବୃତ୍ତ ହେବା ଅବସରରେ ଅବସରକାଳୀନ ବିଦାୟ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ପାଳିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଜିଲ୍ଲାପାଳ ତ୍ରିଲୋଚନ ମାଝୀଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ସଭାଗୃହରେ ଆୟୋଜିତ ଏହି ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ସଭାରେ ପ୍ରକଟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଉତ୍ତମ ନାୟକ, ଉପଜିଲ୍ଲାପାଳ ମନୋଜ ପାତ୍ର ପ୍ରମୁଖ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ବେଳେ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର ସମସ୍ତ ଅଧିକାରୀ, କର୍ମଚାରୀମାନେ ଏଥିରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ସେହିପରି ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ଜିଲ୍ଲା ସଂସ୍କୃତି

ଉଦନରେ ଜିଲ୍ଲାର ଡ.ଏ.ଏ.ଏ. ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଏକ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ସଭା ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଥିଲା । ଜିଲ୍ଲାପାଳ, ପ୍ରକଟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ଉପଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ସହ ଜିଲ୍ଲାର ସମସ୍ତ ବି.ଡି.ଓ., ଚହସିଲଦାର ଓ କେତେକ ଜିଲ୍ଲାସ୍ତରୀୟ ଅଧିକାରୀମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ବୁଦ୍ଧିଯାକ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ସଭାରେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମହାପାତ୍ରଙ୍କୁ ପୁଷ୍ପଗୁଚ୍ଛ, ଉପଭୋକନ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ସହ ତାଙ୍କର ଅମାୟିକ ବ୍ୟବହାର, ଶାନ୍ତ ସରଳ ସ୍ୱାଭାବର ଶୁଣାଣ କରାଯାଇଥିଲା । ସୁତରାଂଯୋଗ୍ୟକି ଡି.ଆର.ଡି.ଏର ଅତିରିକ୍ତ ପ୍ରକଟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ କୁଶଳ ଚନ୍ଦ୍ର ନାୟକ ନିଜ ଦାୟିତ୍ୱ ସହ ଅତିରିକ୍ତଭାବେ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ।

ଜଳେଶ୍ୱର ଭାଜପା ପକ୍ଷରୁ ଦକ୍ଷିଣ ପୂର୍ବ ରେଳପଥର ଡିଆର୍ଏମ୍‌ଙ୍କୁ ଦାବିପତ୍ର

କଳେଶ୍ୱର, ୩୦/୪ (ନି.ପ୍ର): ଓଡ଼ିଶା-ପଶ୍ଚିମବଂଗ ଉପତ୍ୟକାରେ ଥିବା ଜଳେଶ୍ୱର ରେଳ ଷ୍ଟେସନ ଦକ୍ଷିଣ ପୂର୍ବ ରେଳ ପଥର ପ୍ରମୁଖ ଷ୍ଟେସନ ଭାବେ ପରିଚିତ । ଏହି ଷ୍ଟେସନ ଗାଁକେ ୧୦ କୋଟିରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ରାଜସ୍ୱ ଦେଉଥିବା ବେଳେ ଏହା ଉପରେ ୨୦୦ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଗ୍ରାମର

ଲୋକମାନେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି । କୋଭିଡ଼ କଟକଣା ଯୋଗୁଁ ବହୁ ଟ୍ରେନ୍ ବନ୍ଦ ରହିଥିବା ବେଳେ କେତେକ ଟ୍ରେନ୍ ଏହି ପଥରେ ଯାଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅଟକି ନାହିଁ । ଫଳରେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ, ଚାକିରିଆ, ବ୍ୟବସାୟୀ ଓ ଉଠାଦୋକାନୀ ମାନେ ଯିବା ଆସିବାରେ ଅସୁବିଧା

ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭୂତତ୍ତ୍ୱ ଛାତ୍ର ଗୌରବ କୁମାର ସ୍ୱାଇଁ ପୁରସ୍କୃତ

ବାଲେଶ୍ୱର, ୩୦/୦୪ (ନି.ପ୍ର): ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଡୁ-ବିଜ୍ଞାନ ସର୍ତ୍ତାଧିକ ନମ୍ବର ରଞ୍ଜୁ ପୁରସ୍କୃତ ହୋଇଥିବା ଖରା ଅଞ୍ଚଳର ଗୌରବ କୁମାର ସ୍ୱାଇଁ ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲାକୁ ଗୌରବାନୁଦିତ କରିଛନ୍ତି । ତେ ୨୪ ତାରିଖରେ କେନ୍ଦୁଝର ମହାପାତ୍ର ଓଡ଼ିଶା ଗବେଷଣା ସଭାଗୃହରେ ଆୟୋଜିତ ଭୂବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରତିଯୋଗିତା (ଆଇଜିଓ) ଓଡ଼ିଶା ଶାଖା ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସବରେ ତାଙ୍କୁ ପୁରସ୍କୃତ କରାଯାଇଛି । ଡ. ଶୁଭରାଣୀ ଲୁଣ୍ଠିଙ୍କ ରାୟକ ପୌରୋହିତ୍ୟରେ ଆୟୋଜିତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଖ୍ୟାତନାମା ମୌସୁମବିତ ପ୍ରଦେବର ଉପାଦେଶ ମହାନ୍ତି ଶ୍ରୀ ସ୍ୱାଇଁଙ୍କୁ ଗୌରବାୟତ୍ତ ମିଶ୍ର ସ୍ୱାଇଁଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ବରିଷ୍ଠ ଭୂବିଜ୍ଞାନୀ ବିଭୂତି ଲୁଣ୍ଠିଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟ ବସନ୍ତ କୁମାର ଆଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ସମେତ ସମ୍ପାଦକ ସତ୍ୟନାରାୟଣ ମହାନ୍ତି ମନ୍ତ୍ରାସାନ ଥିଲେ ।

କଳେଶ୍ୱର, ୩୦/୦୪ (ନି.ପ୍ର): ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଡୁ-ବିଜ୍ଞାନ ସର୍ତ୍ତାଧିକ ନମ୍ବର ରଞ୍ଜୁ ପୁରସ୍କୃତ ହୋଇଥିବା ଖରା ଅଞ୍ଚଳର ଗୌରବ କୁମାର ସ୍ୱାଇଁ ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲାକୁ ଗୌରବାନୁଦିତ କରିଛନ୍ତି । ତେ ୨୪ ତାରିଖରେ କେନ୍ଦୁଝର ମହାପାତ୍ର ଓଡ଼ିଶା ଗବେଷଣା ସଭାଗୃହରେ ଆୟୋଜିତ ଭୂବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରତିଯୋଗିତା (ଆଇଜିଓ) ଓଡ଼ିଶା ଶାଖା ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସବରେ ତାଙ୍କୁ ପୁରସ୍କୃତ କରାଯାଇଛି । ଡ. ଶୁଭରାଣୀ ଲୁଣ୍ଠିଙ୍କ ରାୟକ ପୌରୋହିତ୍ୟରେ ଆୟୋଜିତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଖ୍ୟାତନାମା ମୌସୁମବିତ ପ୍ରଦେବର ଉପାଦେଶ ମହାନ୍ତି ଶ୍ରୀ ସ୍ୱାଇଁଙ୍କୁ ଗୌରବାୟତ୍ତ ମିଶ୍ର ସ୍ୱାଇଁଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ବରିଷ୍ଠ ଭୂବିଜ୍ଞାନୀ ବିଭୂତି ଲୁଣ୍ଠିଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟ ବସନ୍ତ କୁମାର ଆଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ସମେତ ସମ୍ପାଦକ ସତ୍ୟନାରାୟଣ ମହାନ୍ତି ମନ୍ତ୍ରାସାନ ଥିଲେ ।

ବାରପଦା ପୌରପରିଷଦ ପକ୍ଷରୁ ଭତ୍ତା ଶିବିର ଅନୁଷ୍ଠିତ

ବାରପଦା, ୩୦/୦୪ (ନି.ପ୍ର): ବାରପଦା ପୌରାଂଚଳର ଖୁର୍ଦ୍ଧା ନଂ ୧୫, ୧୬, ୧୭ ଏବଂ ୧୯ ର ସମସ୍ତ ଭତ୍ତା ହିତାଧିକାରୀ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗତା ସଂଯୋଗୀ କରଣରେ ତୁଟି ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭଗାଜନିତ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ନିମନ୍ତେ ଆଜି ଖୁର୍ଦ୍ଧା ନଂ ୧୫ ସ୍ଥିତ ପୂର୍ବତନ୍ତ୍ରପୁର ୟୁ.ଜି.ଏମ.ଇ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ଉପ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ତଥା ବାରପଦା ପୌରପରିଷଦର କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ଅଧିକାରୀ ଅନ୍ୟା ଦାସଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ଏକ ବିଶେଷ ଭତ୍ତା ଶିବିର ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଉଚ୍ଚ ଖୁର୍ଦ୍ଧା ନଂର ଲୋକଙ୍କରୁ ଆସିଥିବା ଭତ୍ତା ହିତାଧିକାରୀ ମାନଙ୍କ ଭଗା ଜନିତ ତୁଟି ଆଧାର ସଂଯୋଗୀ କରଣ, ଦ୍ୟାକ ଖାତା ସଂଯୋଗୀ କରଣ ଇତ୍ୟାଦିର ସମାଧାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି

ଶିବିରରେ ବାରପଦା ପୌରପରିଷଦ ଅଧୀନରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଦ୍ୟାକର ଶାଖା ପରିଚାଳକ ମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ଏବଂ ବାରପଦା ପୌରପରିଷଦର ଗୋଷ୍ଠୀ ସଂଗଠିକା ସୁଚିତ୍ରା ଦାସ, ବିଷ୍ଣୁରେଖା ମିଶ୍ର, କୁନିଆ ସାହୁ, ବିଜୟ ଗୌରବ ଦାସ, କନିଷ୍ଠ ସହାୟକ ସର୍ବେଶ୍ୱର ଚନ୍ଦ୍ର ନନ୍ଦ, ପ୍ରୋ.ଗ୍ରାମ ଆସି ସଂଖ୍ୟା ସାନ୍ତୁକି ଦାସ, ଅକ୍ଷୟ କୁମାର ଦାସ

ଖଣି ଲୁଚେରାଙ୍କୁ ଲଗାମ : ରାସ୍ତାରେ ଟ୍ରେସ୍ ଖୋଳିଲେ

ଖରା, ୩୦/୦୪ (ନି.ପ୍ର): ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲା ଖରା ଚହସିଲ ଅଧୀନ ଶାନ୍ତିଶୁଆ ପାହାଡ଼ରେ ଖଣି ଲୁଚେରାଙ୍କୁ ଲଗାମ ଦେବାକୁ ପ୍ରଶାସନ ବିକଳ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗ୍ରହଣ କରିଛି । ରାତି ଅଧିଆ ଚୋରା ଚାଲଣ ଓ ଦ୍ୱାଷ୍ଟି ଚୋରାଙ୍କୁ ରାଜସ୍ୱ ବିଭାଗ ତରଫରୁ ପାହାଡ଼ ସଂଲଗ୍ନ ରାସ୍ତାରେ ଟ୍ରେସ୍ ଖୋଳା ଯାଇଛି । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ ଟ୍ରେସ୍ ଖୋଳାଯିବା ପୂର୍ବରୁ ବିଭିନ୍ନ ପଥର ଖଣିରେ ମହକୁଦ ଥିବା ମେଟାଲକୁ ଗାଡ଼ିରେ ଆଣି ନିଲାମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହାଣ୍ଡିଆହାଟ ନିକଟରେ ଗଢ଼ିତ ରଖାଯାଇଛି । ପ୍ରଶାସନର ଏହି କଡ଼ା ପଦକ୍ଷେପ ଖଣି ଚୋରା ଚାଲଣକାରୀଙ୍କ ବେଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲଗାଯିବା ସହ ହାଟି ଚଳାଚଳ ସୁଗମ ହୋଇ ପାରିବ ବୋଲି ପାହାଡ଼ ସଂଲଗ୍ନ ଗ୍ରାମବାସୀ ମାନେ ଆଶା ପ୍ରକଟ କରିଛନ୍ତି ।

ହାଟିଚଳାପଥ ମଧ୍ୟରେ ପାହାଡ଼ର ୯୭ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଖଣି ଆସୁଥିବା ନେଇ କାତାସ ଗ୍ରାମ ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲ ଉପଲକ୍ଷି କରିବା ପରେ ଶାନ୍ତିଶୁଆ ପାହାଡ଼ରେ ବେଆଇନ ଭାବେ ଚାଲିଥିବା ଖଣି ବ୍ୟବହାର ଉପରେ ୨୦୧୯ ମସିହାରେ ରହିତାଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ହେଲେ ଖଣି ବ୍ୟବହାରକାରୀ ମାନେ ଏଥିରେ କୃକ୍ଷେପ ନକରି ରାତି ଅଧିଆ ହଜାର ହଜାର ଟ୍ରିପ ପଥର ବୋହେଇ ପ୍ରକ

ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲା । ସମସ୍ତ ଖଣିରେ ୧୪୪ଧାରା ଲାଗୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଶାସନ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଏକ ପ୍ରକାର ହାଟ ଟେକି ଦେଇଥିଲା । ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ଉଚ୍ଚ ବେଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ଅଧିକ ଲାଗାଯିବାକୁ ପାହାଡ଼ ର ବିଭିନ୍ନ ଖଣିରୁ ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳକୁ ସଂଯୋଗ କରୁଥିବା ରାସ୍ତାରେ ଟ୍ରେସ୍ ଖୋଳା କାର୍ଯ୍ୟ ଶୁଭ୍ୱାବର ଶେଷ ହୋଇଛି । ସେହିଭଳି ଖଣି ବ୍ୟବହାରକାରୀ ଚାଲଣା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ଖଣିରେ ଗଢ଼ିତ ରଖିଥିବା ପଥର ଖଣ୍ଡ ଓ ମେଟାଲକୁ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ବୋହି ଯୋଗିଏ ସ୍ଥାନରେ ଗଢ଼ିତ ରଖିଛି । ଖରା ଚହସିଲଦାର ମହେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ଦେହେରା, ଅତିରିକ୍ତ ଚହସିଲଦାର ସନ୍ତୋଷ କୁମାର, ଅଧିକାରୀ ଧନୁ, ରାଜସ୍ୱ ନିରୀକ୍ଷକ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ପଣ୍ଡାଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ଓ ଖରା ପୋଲିସ ସହଯୋଗରେ ଏହି ଟ୍ରେସ୍ ଖୋଳା କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇଛି ।

ଝାଉଳ ପଏଣ୍ଟର ଶୁଭ ଉଦଘାଟନ

କଳେଶ୍ୱର, ୩୦/୪ (ନି.ପ୍ର): କଳେଶ୍ୱର ମଧୁନିସିଦ୍ଧାଳତ୍ରି ଆନାବକାର ନିକଟରେ ଝାଉଳ ପଏଣ୍ଟର ଶୁଭ ଉଦଘାଟନ ଉତ୍ସବ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇ ଯାଇଛି । ନୂତନ ଓ ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ଡିଜାଇନ୍ ଗାରମେଝ ସାମଗ୍ରୀ ଯୋଗାଇ ଦେବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିଥିବା ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନକୁ କଳେଶ୍ୱର କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ଅଧିକାରୀ ଅକ୍ଷୟ ମହାପାତ୍ର ଓ ସତ୍ୟାଧିକାରୀ ସମ୍ପତି ମିଳିତ ଭାବେ ଉଦଘାଟନ କରିଥିଲେ । ଉଦଘାଟନ ବେଳେ ଆଫର ଅଲ୍ଲି, ମନିନ୍ ଖାଁ, ଅକ୍ଷୟ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ, ନିମାଲ ପ୍ରଧାନ, ଆଶିଷ ଚିରି, ସମିନା ଖାତୁନ, ଆରାଧ୍ୟା ପଟ୍ଟୋ, ଏମ୍.ଡି. ଆର.ଏ ପ୍ରମୁଖ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

ପୋଡ଼ାଡ଼ିହା ଗ୍ରାମରେ ମୁନି ସମାଜରେ ଶୁଭ ଜନ୍ମଦିନ ପାଳନ

ରୁପସା, ୩୦/୦୪ (ନି.ପ୍ର): ଯୋଗୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଦେହେରା-ଯୋଗଶିକ୍ଷୟତ୍ରୀ ମଞ୍ଜୁଲତା ଦେହେରାଙ୍କ ସୁପୁତ୍ର ମୁନି ଅଶୋକ ଦେହେରା-ମୁନିମତୀ ମିନତୀ ଦେହେରାଙ୍କ ଜ୍ୟେଷ୍ଠା କନ୍ୟା ଆୟୁଷ୍ମତୀ ମୁନି କୁମାରୀ ପ୍ରିୟାଙ୍କାଣି ପ୍ରିୟଦର୍ଶିକା ସତ୍ତମ ଶୁଭ ଜନ୍ମଦିନ, କିଲ୍ଲା ସମ୍ପାଦକ, ମୁନି ସମାଜର ଜ୍ୟୋତି, ଯୋଗୀ ଅନନ୍ତ ମୁନିଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ମହା ସମାରୋହରେ ପାଳିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ସୁଦିଶାଳ କୋର୍ ସଙ୍ଗଠକ ଯୋଗୀ ଚିତ୍ତରଞ୍ଜନ ମୁନି, ବରିଷ୍ଠ ଯୋଗ ସାଧକ ଯୋଗୀ ପରମାନନ୍ଦ

ମୁନି, ମୁନି ରାଜ ଅମୃତ୍ୟୁ ମୁନି, ମୁନି ପତୀ ଶକୁନ୍ତଳା ପରିଡ଼ା, ଯୋଗୀ ଭିକାରୀ ଚରଣ ମୁନି ଇତ୍ୟାଦି ବହୁ ମୁନି ମୁନି ମତୀ ମାନେ । ସମସ୍ତ ପ୍ରଣବ, ଶୁଭ ଭାବନା, ବେଦ ପାଠ, ଶାନ୍ତି ପାଠ ପରେ ସମସ୍ତ ଆଶିର୍ବାଦ, ପିଲାଙ୍କ ଦୀର୍ଘ ନିରୋଗ ନିରାମୟ ଆନନ୍ଦମୟ ଉତ୍କଳ ଭବିଷ୍ୟତ ନିମନ୍ତେ କରାଯାଇଥିଲା । ଶେଷରେ କେଳେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ପ୍ରଦାନ କରି ସ୍ୱସ୍ୱାଦୁ ବ୍ୟଞ୍ଜନରେ ଆୟାଯିତ କରିଥିଲେ ।